

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

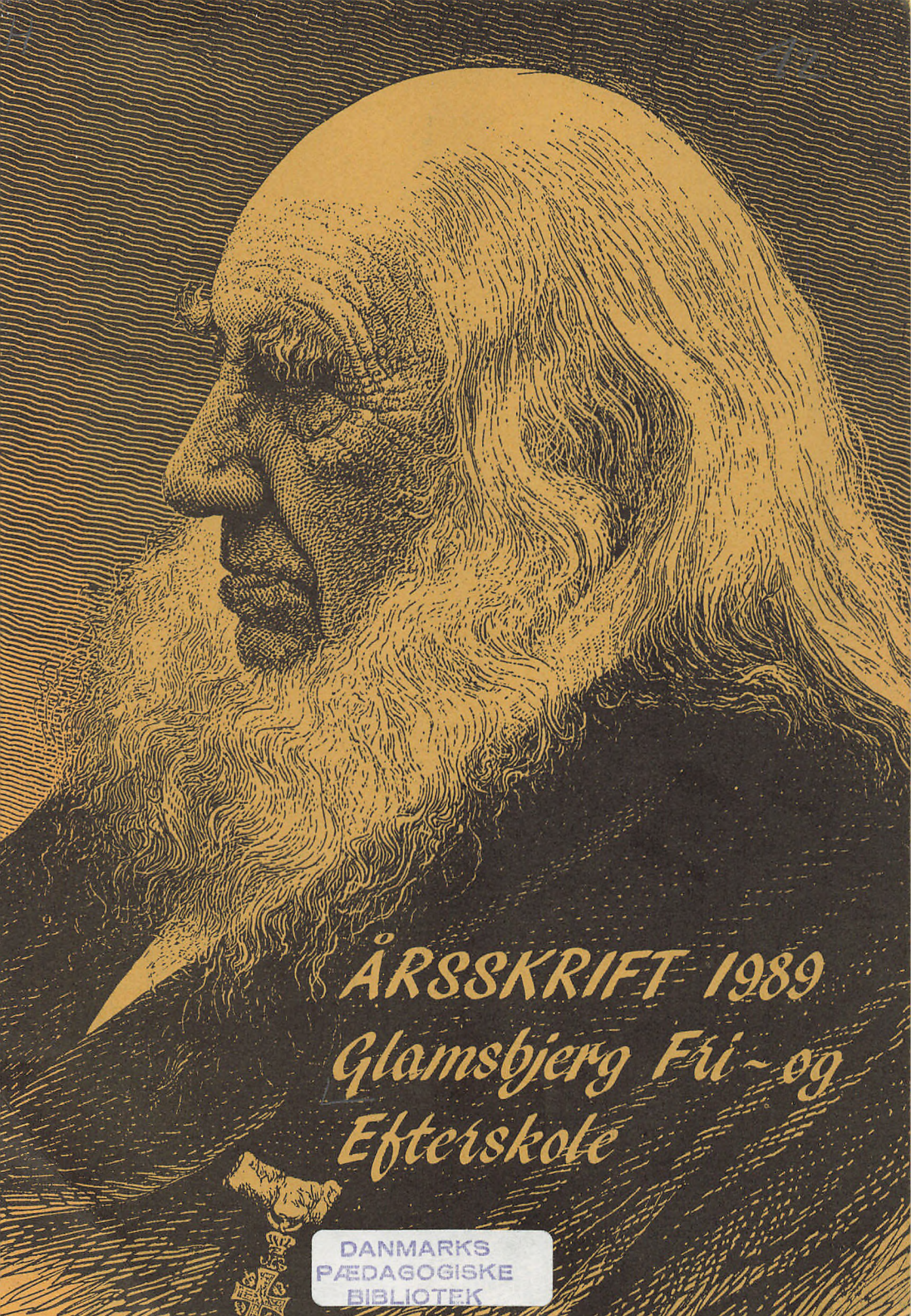
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ÅRSSKRIFT 1989
Glamsbjerg Fri- og
Efterskole

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

ÅRSSKRIFT 1989

*Dag og dåd
er kæmperim*

Siden sidst

Der er ikke så meget at berette, idet der ikke er sket nogen ændring på personalesiden, ej heller nogen væsentlig ændring af de bygningsmæssige rammer. Begge emner, der plejer at fylde op på denne plads.

Selv om der er en fyldig omtale længere fremme i årsskriftet, skal det dog også her noteres, at Else Christoffersen, tidligere Ebbesen, har haft 25 års jubilæum som lærer hos os. Begivenheden blev fejret ved morgensangen den 15. august med taler og gaveoverrækkelse. Et 25-års jubilæum er både for skole og medarbejder en stor begivenhed - og en tankevækkende begivenhed. Det, der hos mig mest trænger sig på, er glæden ved at være på en arbejdsplads, hvor vi har en masse unge medarbejdere, men også en arbejdsplads, der i de senere år har haft ni 25-års jubilarer og med flere på vej. Det er godt at vide, at selv om der stilles store krav til medarbejdere på en skole som vores, og selv om lønnen ikke er fyrstelig, så giver skolen altså på anden vis så meget, at det er slid-det værd, også igennem en lang årrække. Det kan skyldes gode kollegiale forhold, et godt samarbejde i det daglige, og det er nok også en væsentlig årsag, men mest betydningsfuldt er det nu nok, at vi har rare elever både i friskolen og i efterskolen. Børn og unge mennesker, der fylder skolen med liv og glade dage, med et godt arbejde i skolestuer og værksteder, og med forældre, der slutter godt op om skolens dagligdag og ved de store sammenkomster i årets løb.

Og så må det være på sin plads med lidt statistik. Vi startede skoleåret med 226 friskoleelever og 80 efterskoleelever. Der har været lidt udskiftning begge steder, men her på en af de første dage i november, er begge tal alligevel uforandrede, og er egentlig et meget godt udtryk for, at skolens elevtal i begge afdelinger er stabilt. Vi har så mange elever, som vi har plads til, og det er vi glade for, ikke mindst i en periode, hvor vi fra statens side er udsat for kraftige besparelser i tilskuddet.

Så dette er alt i alt en beretning fra en skole, der er i god gænge, en skole, hvor vi har det godt med hinanden. Vi trives og ser lyst på fremtiden.

25 ÅRS JUBILAR

Tale ved Else Christoffersens 25-års jubilæum den 15.8.89

Kære Else.

Jeg har fået lov til at være den første i den række, der skal tale om dig og til dig i anledningen af dit 25-års jubilæum som lærer på Glamsbjerg Fri- og Efterskole.

I den tid, jeg har kendt dig, og det vil sige gennem de sidste 14 år har du mere og mere helliget dig undervisningen af friskolens børn, og igennem de senere år med fagene sang/musik og håndarbejde som enerådende.

Men sådan har det ikke været alle dage. Som de fleste af skolens lærere har du været hele vejen rundt. Søndag eftermiddag faldt Ditte og jeg i snak med en mor til en af efterskolens drenge. Hun havde selv i sin tid været elev på efterskolen, og da havde hun blandt andet haft dig til gymnastik og folkedans - og for hende havde formødet i maj været en stor oplevelse, fordi hun pludselig opdagede, at den unge lærerinde, hun i 1964 havde haft det meget skægt med, stadig var på skolen, og stadig var på plads ved klaveret. Din tid som vagtlærer i efterskolen er for længst afsluttet. Men det er nok vigtigt, at slå fast, at det er en del af forpligtelsen - og fornøjelsen - som alle skolens lærere deltagere i.

Men i dag er hovedfagene altså håndarbejde og sang/musik i friskolens børneskole, hvor du er en dygtig og afholdt lærer med masser af gode ideer. Gennem kursusvirksomhed og gennem aktiv deltagelse i egnens musikalske og øvrige kulturelle liv er du stadig med helt fremme, hvad angår fagernes indhold og muligheder, med på det, der er oppe i tiden, men hele tiden solidt forankret i traditionen. Selv om der nu er 4 musiklærere i alt på skolen, er det stadig sådan, at det er dig, der spiller til friskolens og skolekredsens arrangementer, sådan har det været i 25 år, og sådan vil det nok være, så længe du er her. Det har du gjort flot hele tiden, lige som friskolens forårsaften, hvor børnene under din ledelse giver prøver på deres musikalske formåen, har givet børn og voksne en perlerække af fine oplevelser, i øvrigt med dette forårs flotte musical som en af de smukkeste og mest helstøbte, og det er ikke ilde, når man efter 31 års lærergerning stadig kan være med, hvor tingene gror.

Det vi fejrer i dag er 25 års ansættelse ved vores skole, men forud lå efter en læreruddannelse fra Ollerup Frie Lærerskole, 6 års ansættelse på Skanderup Friskole, før du i 1964 forlod din hjemegn og blev fynbo, for det mener jeg, du er blevet - også sprogligt.

Else, jeg skal her i dag på Glamsbjerg Fri- og Efterskoles vegne rette en tak til dig for en inspireret indsats, et til alle tider loyalt samarbejde, en trofasthed over for skolens idémæssige grundlag, det grundtvig/koldske skolesyn, og for din store betydning for musiklivet på skolen og på egnen.

Til lykke med jubilæet.

Søren Henriksen

Nodefragment med runetekst fra Skånske Lov (c. 1300). Fragmentet er det eneste bevarede eksemplar af en dansk folkevisesoptegnelse med noter fra middelalderen. Melodien anvendes i dag som pausesignal i den danske radio. Teksten lyder: »drømde : mik : æn : drøm : i : nat : um : silki : ok : ærlik : piel : «.

Al'så

Walther von der Vogelweide.

Det er blevet skik, at 25-års jubilare skal fortælle om noget af det, de har oplevet i alle de år, der gået. Jeg er desværre dårlig til at huske, så det jeg skriver om, bliver nok lidt spredt, det må I tage med.

I 1954 begyndte jeg på Den frie Lærerskole i Ollerup og afsluttede i 1958, det var for mig fire gode år, undervisningsformen passede mig aldeles godt, det var som et 4-årigt højskoleophold.

Fra Ollerup kom jeg til Skanderup friskole ved Lunderskov, vi var to undervisere, og efter 6 år der, trængte jeg i hvert fald til at se noget andet. Glamsbjerg Fri- og Efterskole søgte, og jeg reflekterede.

Jeg ringede og snakkede med Baunsbak-Jensen, aldrig nogensinde før havde jeg haft så venlig en stemme i telefonen, min angst for det nye var som blæst bort, og jeg kom glad til en samtale, som var omgivet af samme venlighed og imødekommenhed, så jeg drog fra Glamsbjerg med tiltro til, at stillingen var min; og det blev den.

Årene med Baunsbak-Jensen var gode og spændende. Baunsbak-Jensen havde en god evne til at få én til at føle sig som et væsentligt led af helheden, han uddelegerede opgaver, som gjorde, at vi følte ansvar. Vi fik et utroligt godt samarbejde og et åbent forhold til hinanden. Der blev ikke sladret og snaget - det var dejligt.

Det er mit indtryk, at denne gode atmosfære, som jeg synes stadigvæk råder på skolen, blev til i Baunsbak-Jensens tid.

For mig var flyttet fra den lille skole i Skanderup med to lærere til den større med 20, eller hvor mange vi nu var, en dejlig forandring og en god oplevelse.

Tak til mine kolleger og medarbejdere fra disse første år.

De kommende år vil jeg ikke sige noget om, der blev arbejdet, hverdagen havde sine glæder og besværligheder, der blev snakket nutid og ind imellem fremtid. Vi kiggede ofte på de gamle nedslidte og utidssvarende skolebygninger og ønskede os en ny skole; men hvordan skulle vi få råd til at bygge, og hvor skulle vi bygge? Ville der overhovedet komme børn til os, hvis skolen lå uden for byen?

I dag, hvor vi ved, hvordan det er gået, kan man synes, vi havde for mange bekymringer om den sag; men det var alvorligt.

I 1973 var så første etape af vores nye skole færdig.

Var det ikke dejligt?

Efterskolen og dens lærere forlod os på Skolevej og flyttede til de nye omgivelser. Det var underligt og vemodigt at skilles, selv om vi vidste, det kun var for kort tid.

To år gik, hvordan efterskolen havde det på Krengerupvej i den tid, ved jeg ikke, jeg kom der aldrig, men én ting ved jeg. På den gamle skole havde vi det så godt, at den dag, næste etape var færdig på Krengerupvej, og vi skulle flytte fra Skolevej, da følte jeg igen vemod.

Jeg mindes også den første tid på Krengerupvej som en skuffelse, afstandene var så store, at en hyggelig sludder i en pause fik vi ikke, for vi mødtes ikke, vi kunne ikke nå at komme på lærerværelset i frikvartererne. Havde jeg været ny på stedet, havde jeg ikke holdt ud; men jeg vidste, at rundt på hele skolen gik der nogle rare mennesker, som jeg havde kendt i mange år.

Den gode atmosfære, som manglede i de nye bygninger i begyndelsen, har vi til fulde fået.

Det var godt vi flyttede skolen ud, det var det eneste rigtige at gøre.

Jeg har været ungarlepige i mange år, og det havde jeg det godt med dengang; jeg boede så udmærket i mit lille hus på Harevej; men så mødte jeg Jørgen - jeg friede, han sagde ja, og vi har snart været gift i 12 år.

Vi købte hus på Skolevej, og her trives vi godt sammen med mange gøremål i hus og have. Når vi har ferie, rejser vi en del, vi har haft nogle gode ture til Norge, Sverige, Finland, Island og Færøerne, til London og Øst-Berlin og nu sidst Estland.

Jeg har påtaget mig et arbejde uden for skolen. Hver søndag og ved alle højtiderne sidder jeg ved orglet i Køng og Glamsbjerg kirker.

Min nysgerrighed angående orglet bevirkede, at jeg for nogle år siden tog den præliminære orgelprøve ved konservatoriet i Odense. Jeg holder meget af Orgelmusik, så jeg nyder dette arbejde.

Jeg føler også, jeg deltager i festlige og alvorlige stunder i sognet.

De kræfter jeg bruger i kirken, kunne jeg have brugt på skolearbejdet; men jeg er af den mening, at skolen indirekte har gavn af de gøremål, jeg og vi har uden for skolen.

Jeg vil slutte mine spredte bemærkninger med at ønske Glamsbjerg Fri- og Efterskole alt godt i fremtiden. Jeg håber, vi kan bevare åbenheden i vores fælles arbejde, det kommer ikke af sig selv, vi må hver dag arbejde med os selv med tanker på helheden.

Ved 25-års jubilæumsfesten, hvor Else var vært ved et pølsebord for kolleger og ansatte ved skolen, fremsagde hun følgende monolog frit efter Per Højholt:

Glamsbjerg frisko'l al'så,
der findes ikk' nog't lignend', som den.
Den er godt nok gammel, Susanne
91 år,
men det gør nu ikk' nog't
nye bygninger, ikk' oss,
den forny'r sig hel' tid'n
De'r en masse ung' lærere,
og de ser skis'me godt ud al'sammen,
så de' ska' nok gå.
Du sku oss bar' se forstander'n, Susanne,
Søren hedd'r han,
han er li' ble'n 50,
men det mærkes ikk',
han er flink alli'vel.
og så er han radikal.
Du ska' hør' om de forstandere
der'r rejst, Susanne,
du sku' ha' mødt Baunsbak,
han var flink al'så og pæn
je' ku' skis'me godt li' ham
sår'n me' hat og stok,
der var stil over ham
og så var han radikal
og elsked' natur'n,
Holger, ham kender du, Susanne,
han var nu go',
men han gik te' landbruget

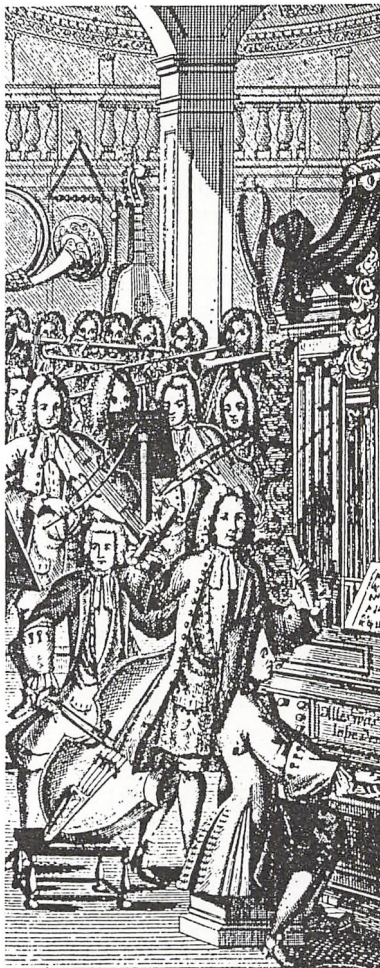
me' kri'ss og afskrivninger
og det hele,
han slider og slider
men han ka' li' eet'
han elsker naturen.

25 år, Susanne de'r lang ti'
de' måske træt af mig,
men det'r je nu li'glad me'
for je' har mi' musik
og det ka' je' al'så ikk, ud'n
og så all' unger'n
det'r nok for mig
je' forlanger ikk' mer'.

I gam'l dag' på den gamm'l frisko'l
ikk oss
den på skol'vej
ka' du husk't, Susanne,
da var der meg't vi ønsket,
ny bygninger, ikk oss,
det regnet ned og sår'n,
men det var nu hyggli',
når vi sad låren' af hinanden
på lærerværels't
tolerance, det ku' vi al'så!

Al' elever'n i all' åren'
det er, som om, de' er filmet,
nog'n husket - andre glemt, ikk' oss,
sår'n er eet'
men i 60 ern, da var't negativ,
al' dreng'ne ble' langhåret
og mang' ble' ikk vask't
det var in og lugt'
og de var oss vanskel'i'
Sid'n er't blen' meget anderledes.

Det'r sært og tænk' at man er blen' så gammel
at ens elever er endt som

husmor me' børn,
bibli'tokar i Jylland
eller borgmester på Ærø

Ja, Susanne,
je' burde sig' tak til skolen
og min kolleger for all åren'
men je' al'så lidt genert
og ka' ikk' rigti' find' ord'n
men je' mener't jo alli-vel.

Fløjte og tromme (tv.), skalmeje og fidel (i midten), psalterium og sækkepibe

HADING OG KÆRLIGHEDEN

Lige siden jeg første gang traf på sagnet om Hading, har jeg været meget optaget af denne beretning fra den danske vikingetid. Jeg har med fornøjelse fortalt den for det ene efterskolehold efter det andet, for det ene friskolehold efter det andet. Og hele tiden forbliver historien ny og dugfrisk for mig, og næsten hvert år kommer jeg et lag længere ned i den. Det er en forunderlig beretning om et menneskes livsforløb fra barndom til død. Et livsforløb, der får sit særlige præg af, at Odin tre gange på afgørende vis blander sig i Hadings liv, også selv om Hading i en vigtig periode af sit liv tager sig andre guder. Der er nok at tage fat på, men læs nu selv historien, hvis I ikke kan huske den. Jeg vil nemlig her kun fortælle om Hadings tre kvinder. Der har været en fjerde, nemlig hans mor, men hende beretter sagaen intet om. De tre kvinder er Hardgreip, Ragnhild og en kvinde uden navn. Hardgreip traf Hading, da han var dreng. Hardgreip var datter af jætten Vagnhøfde, som Hading kom i opfostring hos, efter at en norsk viking ved navn Svipdag havde dræbt hans forældre. Hardgreip overtog på Vagnhøfdes vegne opfostringen af den lille danske høvdingesøn. Og det gjorde hun godt. Hos hende lærte Hading alt det, han skulle for at kunne klare sig i en barsk hverdag i en voldelig tid. Årene gik, og en dag følte Hading sig klar til at drage ud i den store verden for at søge sin lykke og for at få hævn over drabet på sine forældre. Da han gik til Hardgreip for at sige farvel og tak, sagde hun, at han skyldte hende opfostringsløn. Dertil svarede Hading, at det var han klar over, men som hun vidste, havde han i øjeblikket ikke meget at gøre med, men han ville senere vende tilbage, og så skulle han belønne hende fyrsteligt. Hading havde været længe hos jætterne, faktisk i al den tid, han kunne huske, men havde alligevel ikke fået fat i, at hos jætterne havde man mere end nok af gods og guld, og Hardgreip forklarede ham da også, at det, hun var ude efter, var noget ganske andet. Der var nemlig sket det for den store jættekvinde, at som årene var gået, havde de moderlige følelser, hun i begyndelsen havde næret for det lille menneskebarn, efterhånden skiftet karakter. Hardgreip havde ganske enkelt forelsket sig op over begge ører i den unge mand som Hading havde udviklet sig til. "Det, jeg ønsker af dig, er din kærlighed", sagde hun, "lad os blive kæresten". Hading kiggede nu op på, eller rettere op ad sin fostermoder, og så hende nu med helt andre øjne. Han så, at hun var enorm stor, et skyhøjt skrummel af en kvinde og med en særdeles veludviklet højrearm

og højrehånd, deraf navnet Hardgreip, Det Hårde Greb. Han var glad for hende, tryk ved hende og bekendt med hendes store styrke, som gang på gang havde reddet ham ud af knibe, men at de to skulle kunne blive kærestere, det var for ham en helt umulig tanke. Hading sagde derfor, at det ikke sømmede sig for et menneske at stræbe ud over sit eget mål. Og med den vending fik Hading så også ord for, hvad han længe havde haft i tankerne, at der var forskel på ham og alle de andre, han omgikkes i det daglige. Han var menneske, de andre jætter. Hardgreip gav dog ikke så let op. Hun var også godt klar over problemet med størrelsesforskellen, så hun sagde, at lige så stor, styg og stærk hun kunne være i dagens lys, og når der var brug derfor, lige så lille, myg og blød kunne hun være når natten faldt på, og hun lå i sin kærestes arm. Den troede Hading ikke rigtig på, men sagde, at hvis det forholdt sig sådan, så for hans skyld ingen alarm. Samme nat beviste Hardgreip, at det forholdt sig sådan, og behageligt og rart var det, så Hading måtte stå ved sit ord, og så var han og Hardgreip for kærestere at regne.

Et par dage senere bød de unge elskende Vagnhøfde farvel og drog ned ad fjeldet. Den første aften fandt de en forladt hytte, som de ville overnatte i. Da de undersøgte hytten fandt de inderst deri en død mand, der lå på en briks. Hardgreip spurgte Hading, om han havde lyst til at kende sin skæbne. Hading var stadig ung og uerfaren, selv om han havde fået sig en kæreste, så han tænkte, at det kunne være fortrinligt at vide, hvad der var i vente. For de fleste voksne kan det være det samme, skulle man synes, at vide hvad livet vil bringe en. Men alligevel havde datidens jætter og har nutidens astrologer let spil med deres jættekunster og horoskoper, og Hading var altså et let bytte. Han sagde ja, og så tog Hardgreip en træspån, som hun ristede runer i, hvorefter Hading fik til opgave at lægge spånen ind under den døde mands tunge. Da rejste den døde mand sig langsomt op i siddende stilling. Han åbnede sine brystne øjne og sagde med træt og hult rungende stemme: "Hvem er det, som drager mig op i dagen mod min vilje? En ulykke skal komme over den, som var skyld i min unyttige gang op ad Helvejen. Men du, Hading, skal komme frelst igennem"! Mere havde den døde mand ikke at sige, før han igen langsomt gled tilbage til liggende stilling, tilbage til dødsriget igen. Men der var også sagt nok. Hardgreip skulle omkomme. Ustraffet bryder hverken jætter eller mennesker livets lov og gravfreden. Men Hading skulle klare frisag. Sådan stod sagerne. Alle-rede næste nat mødte Hardgreip sin skæbne, hun blev revet i stykker af

skovens trolde, og Hading kunne intet stille op over for mørkets blinde kræfter, skønt han prøvede at forsvare sin kæreste, det bedste han kunne. Da morgens kolde lys faldt ind mellem skovens træer, begravede Hading de sørgelige rester af Hardgreip, og han sad en rum tid ved graven og tænkte på det, der havde været, og det, der skulle komme.

Han tænkte med stor glæde på den gode og lyse barndom, han havde haft hos jætterne i de svenske fjelde, og han tænkte med varme følelser på den Hardgreip, der først havde været som en moder for ham, og som de sidste dage havde været hans kæreste. Han følte sig vel opfostret og følte sig vel rustet til nu at tage sagen i sin egen hånd. Og da han midt på formiddagen brød op, var det trods alle gode minder ikke uden en vis lettelse, at han nu alene begav sig på vej ud i et liv, om hvilket han vidste, at han foreløbig skulle komme frelst igennem.

Der går nu en del år, hvor Hading kommer ud for mange dramatiske hændelser. Han får fældet Svipdag og indtager sin plads som høvding i den fædrene bygd. Efter en voldsom kamp, der nær koster ham livet, fælder han en jätte og vinder sig derved en norsk høvdingedatter fra Trøndelagen til brud. Ragnhild hedder hun, og igennem hende møder Hading så kærligheden igen, og denne gang er det alvor, ikke en pånødet kærlighed, men en ligeværdig kærlighed, hvor to mennesker, gennem hvad de giver hinanden og modtager fra hinanden, opdager at tilværelsen er langt større og rigere, end nogen kunne ane. Ragnhilds kærlighed til ham, og hans kærlighed til Ragnhild åbner en ny verden for Hading. Og det kom sig sådan: En dag kort efter brylluppet sad Hading alene inde i den store hal og tænkte over livets tilskikkelser.

Senere var han stærkt i tvivl, om han havde drømt, eller det, der nu skete, var en virkelig hændelse. Selv troede han mest på det sidste. Midt i hallen var et stort arnested. Pludselig bristede jordskorpen i den ene ende af ildstedet, og en kvinde klædt i en stor kappe steg op gennem jorden. Kvinden gik frem mod ham og bredte sin kappe ud, og Hading stirrede med stor forbavsels på skødets frugtbarhed, og kvinden spurgte ham, om han ville vide, hvor der voksede sådanne grønne urter ved vintertide. Det ville Hading gerne, og kvinden slog da sin kappe om ham, og sammen sank de ned gennem det lerstampede gulv.

Efter at de var kommet ned under jorden, gik de først gennem en mørk tåge, hvor Hading intet kunne skimte, og kom derefter ind på en vel-

trampet sti, og den ledte dem ud på en eng, hvor solen lyste over tætte buske af skarntyde. Da de vandrede videre, stødte de på en grå elv, som bruste nedad i brante fosse og førte sværd og spyd med i sine hvirvler. Over elven førte en bro, og på den anden bred så de to fylkinger i kamp. Hading spurgte hvad det var for mænd som kæmpede der, og kvinden svarede: "det er våbendøde mænd; her kæmper de alle de kampe om igen, som de har været med i, medens de levede på jorden." Et stykke længere fremme standsedes de af en mur som de ikke kunne komme over; da tog kvinden en hane, rev dens hoved af og kastede den hovedløse krop over muren. Straks efter hørte de et højt hanegal fra den anden side. Dermed forsvandt kvinden, og Hading vidste ikke noget, før han atter sad i højsædet.

Denne begivenhed, drøm eller virkelighed, fik stor betydning for Hadings livsforståelse. Han talte med mange om hændelsen. Og det spørgsmål han søgte svar på var, om der ved livets afslutning fandtes en mur, hvor alt hører op, eller om der var en mulighed for at komme over muren, og da møde livet på ny. Der gik mange år før Hading fandt svaret på gåden, og det gjorde han, da han blev klar over, at den navnløse kvinde med skarntydeskødet var hans egen elskede Ragnhild, og at livets kilde var kærligheden, og at kun gennem kærligheden var der mulighed for at komme over på den anden side af dødens stenmur.

Søren Henriksen

Produktionsuge

Siden 1983, da Børge Søgård og Anton Siersbæk lancerede ideen her på skolen for første gang, har skiftende elever og lærere i 9. klasserne arbejdet med den såkaldte "produktionsuge".

Ideen bag produktionsugen er at opbygge en model af en simpel virksomhed og lade eleverne udfylde arbejdspladserne i denne.

Al normal undervisning aflyses i denne uge, men da flere fag drages ind i temaet - dansk, samtidsorientering og matematik - har alle følt, at ugen var meget givtig for de unge mennesker - også fagligt.

Både under forarbejdet med at opbygge virksomheden, i selve produktionsfasen og ved efterbehandlingen har det været lærernes formål, at eleverne på deres egen krop skulle lære af, få erfaringer med:

- En virksomheds opbygning og økonomi
- Ansøgninger og ansættelsesprocedurer.
- Samarbejde og loyalitet på en arbejdsplads
- Faglige organisationer og sikkerhed på arbejdspladsen
- Løsning af konflikter
- Og meget mere.

Lærerne introducerer ideen på et af de første forældremøder, og indtil nu har forældrene været meget positive, så der på den stiftende generalforsamling har kunnet vælges en bestyrelse bestående af elever og forældre. Lærerne optræder hele tiden som konsulenter.

Der kræves mange møder og samtaler, både eleverne indbyrdes og i bestyrelsen, før man er blevet enige om fabrikationsemne, navn, antal stillinger inden for de forskellige afdelinger og beskrivelse af disse stillinger.

Men omsider ligger aktierne klar til salg. Eleverne har besluttet sig for, hvilken stilling de vil søge, og der udfærdiges konkrete og overbevisende ansøgninger i dansktimerne. Bestyrelsen læser alle ansøgninger igennem og ansætter cheferne ud fra personlige samtaler. Det kan nok give sommerfugle i maven og rødme i kinderne.

Hvis det er muligt, laver vi en "prøvevirksomhed" et par dage, men ofte er det lige på og hårdt fra mandag morgen, hvor man så må håbe på, at cheferne har fået planlagt ud i detaljen. - Lærerne forsøger at holde sig så meget i baggrunden som muligt - men er der selvfølgelig hele ti-

tiden med støtte og vejledning.

I 1989 hed firmaet "A/S Splint og Co", og vi producerede forskellige træting og støbte lys.

Nogle af medarbejderne fra 9. klasse har skrevet følgende:

- Arbejderne:
- Det gik da også udmærket, indtil nogle pludselig fandt ud af, at det var ustyrligt morsomt at stikke hele armen ned i bøtterne med flydende stearin.
 - Vi lærte noget om, hvordan det foregår på en fabrik, og vi havde mange positive erfaringer i den retning.
 - Når vi havde lavet en pingvin, og den skulle males, måtte den ikke få lov til at tørre. Den skulle sælges med det samme.

- Kontorpersonalet:
- Vi hyggede os, mens vi arbejdede
 - Vi fik lavet et udførligt skema over de forskellige arbejdere og chefers løn.
 - Vi vidste alt om samarbejdsproblemerne i firmaet, for vi virkede vistnok som psykologer for både arbejderne og cheferne.

- Cheferne:
- Det var både spændende og lærerigt - også til trods for den stressede tilstand, jeg nogle gange kom hjem i.
 - Det vil altid være koldt på toppen, og det lærer man selvfølgelig meget af. Men det er også utroligt spændende at skulle stå med et ansvar og skulle planlægge en sådan uge.
 - Vores kammerater sagde, at vi, cheferne, var for hårde, vi bestemte for meget og havde ikke tjek på noget.
 - Lærerne sagde, vi var for blødsødne.

- En elev:
- Konklusionen på det hele bliver, at alle har lært en utrolig masse om det at drive en virksomhed, og at det nok ikke er så let at stille en virksomhed på benene, som det lyder.

Formålet har aldrig været, at firmaet skulle give overskud. Men vi har da været så heldige, at salgsafdelingens energi har resulteret i en lille slump penge, som kunne bruges til lidt ekstra på lejrskolen. Sidste år blev det til nogle timers ekstra leje af kanoer.

Dette produktionsspil er vel et af de første tværfaglige projekter, vi har arbejdet med. Både elever og lærere kan stadig bruge denne ide, men det har nok også været med til at bane vejen for andet tværfagligt arbejde her på skolen.

Lærere fra 9. klasse.

Lejrskole i Norge

MED EFTERSKOLEN PÅ LEJRSKOLE I SIRDAL

Det blev den værste vinter i mands minde. Endnu midt i februar var gennemsnitstemperaturen over 10° , og i Glamsbjerg svandt drømmen om succes mere og mere hos såvel tidligere som kommende mestre i nordiske og alpine skidiscipliner.

En dag kl. 9 holdt Helge og bussen foran skolen med nyindkøbte snekæder, klar til at starte efterskolens skilejrskole i Norge.

Alle skævede en ekstra gang op mod forårssolen, inden man skubbede vinterforråd og skisæt ind i bagagerummet og selv tog plads i sæderne. De største optimister trøstede de mindste optimister med, at meget kunne ske i Norge i 1.000 m højde.

Så kørte Helge, og så var vi i Jylland - og så var vi i Hirtshals, og så skulle vi med færgen. Vi glædede os af hjertet til at tilbringe en rolig nat i de bløde flystole, som én eller anden tidligere Norgesfarer havde berettet så rosende om.

Men der var indsat en anden færge - uden bløde flystole, ja helt uden flystole, og overfarten kom til at foregå i orkanagtig storm i et ledigt konferencerum bag Paradis Bar, som var bemanded med hundreder af tørstende nordmænd - med returbillet. Det var derfor alle tiders overfart. Spændende på grund af nedfaldende stole og askebægge m.m. som følge af orkanens mishandling af havoverfladen - og underholdende på grund af ned- og indfaldende forhåndværende tørstende nordmænd, som efterhånden blev trætte af at stå op ved Paradis Bar. Esben var dog mand for at afvise ethvert norsk forsøg på at falde i søvn i lokalet.

Efter en dejlig lo minutters søvn var vi i Norge, hvor Helges afløser bragte os væk fra nattens oplevelser og fra et højst uvinterligt regnvejrs og op imod vintersportsparadisets: Sirdal Højfjeldcenter.

Pludselig holdt alle vejret i mange minutter. Kortspillerne holdt op med at kigge hinandens kort. Alle 175 øjne kiggede ud af bussen - stirrede vantro - og konstaterede at regnen var blevet til sne.

"Hvad sagde vi", sagde de største optimister. "Hvad sagde vi". Og de mindste optimister måtte give dem ret. Sneen blev oven i købet liggende. Det sneede også, da vi ankom til Sirdal Højfjeldscenter, og det sneede, da vi gik i seng trætte efter at have udsat vores sarte danske ben for alskens brud og forvridninger ved transporten af bagagen fra bussen ad

de sneglatte stier og veje til hytterne.

Der lå 8,1 cm sne, hvis man ikke trådte på den.

Ole spændte sine medbragte ski på og susede ned til skiudlejeren for at meddele, at vi var klar til at spænde 180 ski på fødderne tidlig næste morgen. - Stor opstandelse - selv de største norske optimister havde opgivet håbet om sne og havde derfor ikke fået bestilt vores bestilte ski. Der var kun nok til ca. halvdelen af fødder. - Men de flinke nordmænd sendte straks deres bedste skifindere ud i alle retninger, så der kunne være ski nok til den kommende dag. Det lykkedes dem faktisk at skaffe så mange, at der kun manglede 4 ski, men næste morgen kunne de mindste optimister sige: "Hvad sagde vi", for sneen var væk i et øsende regnvejr, og først om torsdagen dalede der ca. 5 cm ny sne ned fra den skyfri himmel, og der blev igen vendt om på "Hvad sagde vi'erne".

Der manglede stadig 4 ski, men Mulle og undertegnede viste vores stor-sind og gav dem til to andre, som også helst var fri. - Dog det hjalp os ikke. Fem minutter senere kom den sidste skifinder tilbage med de manglende ski, og vi spændte os fast til brædderne. Mulle slap dog, da han kunne bevise, at den ene ski kunne falde af. Jeg derimod var prisgivet naturens kræfter. Heldigvis var sneen slidt af bakken efter få minutters brug.

I ventetiden, fra mandag til torsdag, kunne vi med stor fornøjelse iagttage det egentlige Norge, hvad man ikke havde været i stand til på tidligere ture på grund af snedække. Ingen havde i virkeligheden troet rigtigt på det med sneen, så det gik overordentlig fint med at råhygge sig i hytterne, svømme i pølen, lave mad, få blindtarmsbetændelse og så videre.

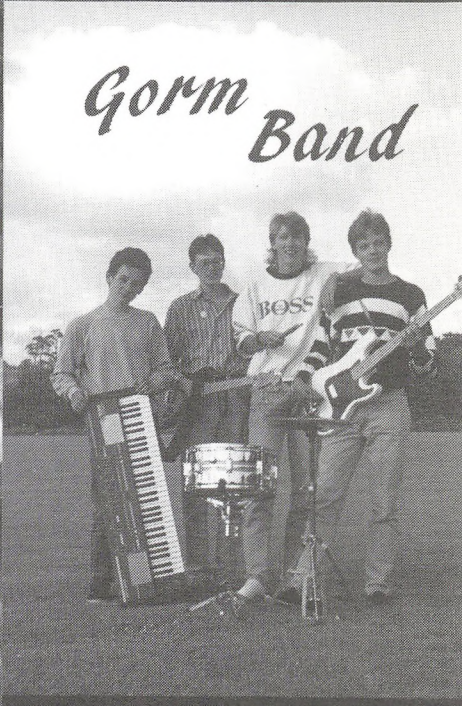
Ind imellem tog vi flinke lærere desuden eleverne med på udflugter til by og land og ind i fjeldet til usynlige, underjordiske kraftværker.

En forsinket elev kom med fly fra Danmark (Hej Frida) og fortalte os, at det heller ikke var vinter i Danmark - og det var en vis trøst.

Vi kunne så efter en rar uge aflevere skiene igen og tage tilbage til det kære gamle land via færgen med tørstende nordmænd og Helge med bussen.

Det var en aldeles dejlig tur, hvor lærerne opførte sig både imødekom-mende og som et godt eksempel overfor eleverne. - Og jeg kan meddele, at det er fuldstændig ufarligt at tage på skilejrskole i Norge.

Henning

En julehilsen til gamle elever

Først skal i have tak for det store fremmøde ved Festen for Gamle Elever lørdag den 28. oktober. Over 200 tidligere elever var med i dagens løb, herunder sytten 40-års jubilarer, fyrrer 25-års jubilarer og femogtredive 10-års jubilarer. Så det blev en festlig og hyggelig dag, som vi havde megen fornøjelse af. Aftenunderholdningen fik et helt særligt tilskud, idet musikgrupper fra de seneste skoleår gav beviser på deres kunnen, selv om de ikke havde spillet sammen siden Glamsbjergtiden. Det var meget fornøjeligt, så det skal vi huske at give mulighed for fremover.

Om vores lille familie kan fortælles, at Anne fortsat studerer på Jelling Seminarium, at Lars bor i Odense og starter på Teknikum efter jul, og at Mette er vendt hjem fra Møllerup Efterskole for at gå på Vestfyns Gymnasium.

I december 1988 fejrede Ditte og jeg sølvbryllup efter alle kunstens regler, og i april blev jeg 50 år, så vi er godt på vej ind i de midaldrenes rækker, men da cigaretterne blev lagt på hylden for godt 4 år siden, og da vi begge ydermere er blevet ivrige motionister, synes vi ikke alderen trykker os, måske snarere tværtimod. Vi har det kort sagt rigtig fint.

I ønskes alle en glædelig jul og alt godt i det nye år, hvor vi glæder os til at se jer igen og høre nyt fra jer.

Med de bedste hilsner

Ditte og Søren

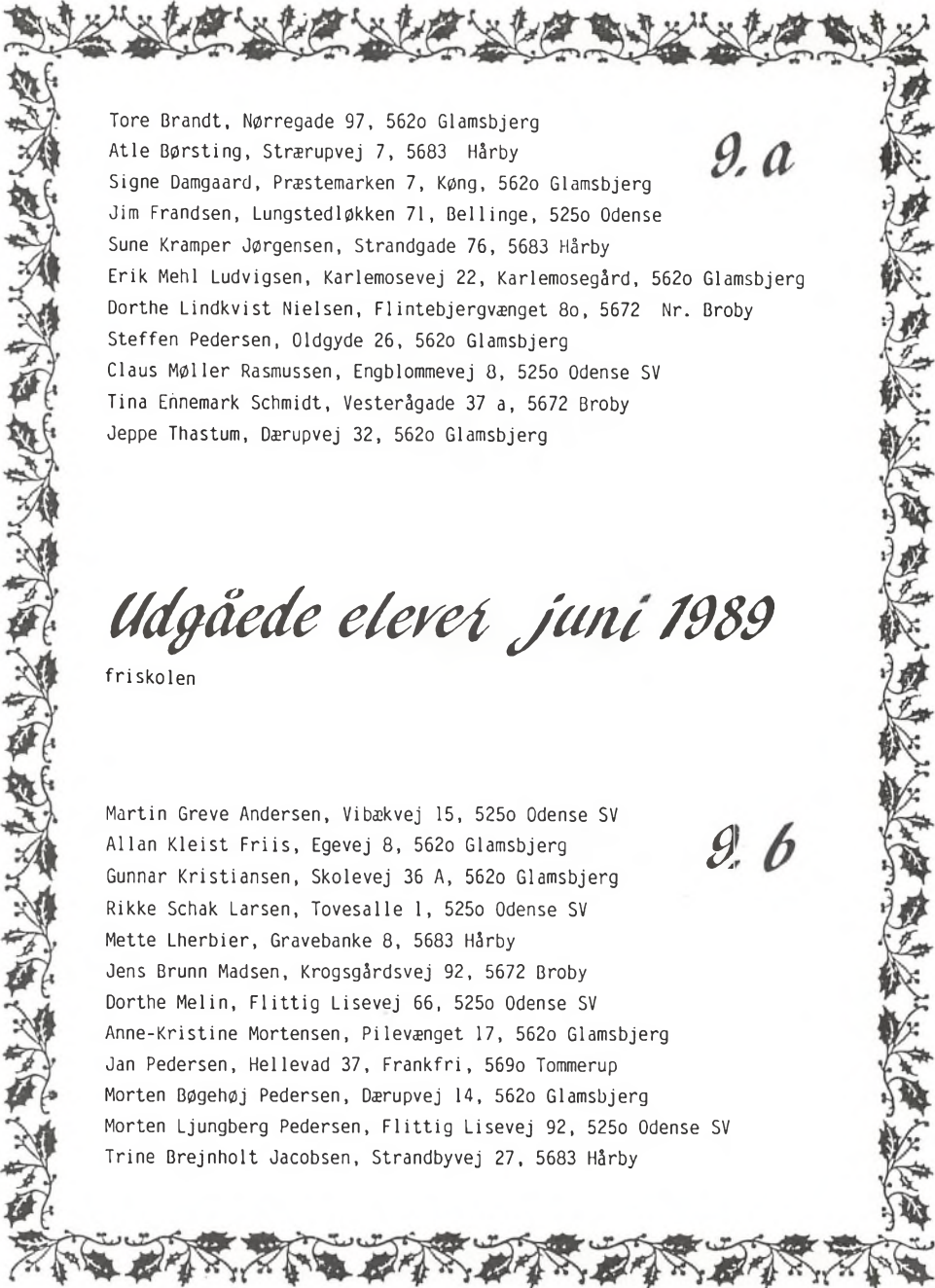
ELEVMOEDE OG FEST 1990

Vi vil i de kommende år satse på, at dette betydningsfulde arrangement finder sted DEN SIDSTE LØRDAG I OKTOBER, i 1990 altså lørdag den 27. oktober, så sæt allerede nu et kryds i kalenderen, så I er forberedte, når indbydelsen dukker op.

Ditte og Søren

UDGÅEDE ELEVER

Tore Brandt, Nørregade 97, 5620 Glamsbjerg
Atle Børsting, Strærupvej 7, 5683 Hårby
Signe Damgaard, Præstemarken 7, Køng, 5620 Glamsbjerg
Jim Frandsen, Lungstedløkken 71, Bellinge, 5250 Odense
Sune Kramper Jørgensen, Strandgade 76, 5683 Hårby
Erik Mehl Ludvigsen, Karlemosevej 22, Karlemosegård, 5620 Glamsbjerg
Dorthe Lindkvist Nielsen, Flintebjergvænget 80, 5672 Nr. Broby
Steffen Pedersen, Oldgyde 26, 5620 Glamsbjerg
Claus Møller Rasmussen, Engblommevej 8, 5250 Odense SV
Tina Einnemark Schmidt, Vesterågade 37 a, 5672 Broby
Jeppe Thastum, Dærupvej 32, 5620 Glamsbjerg

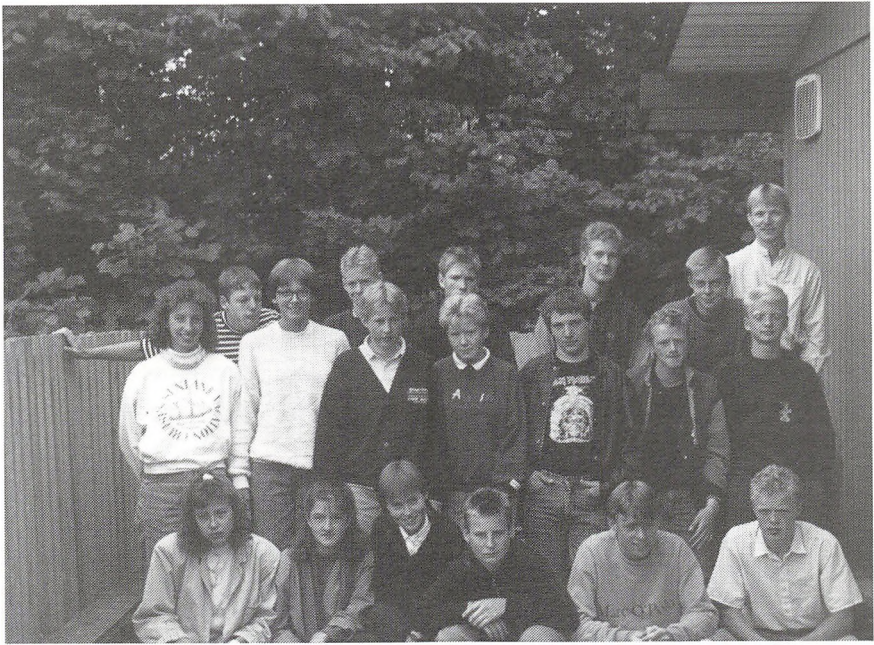
9. a

Udgående elever juni 1989

friskolen

Martin Greve Andersen, Vibækvej 15, 5250 Odense SV
Allan Kleist Friis, Egevej 8, 5620 Glamsbjerg
Gunnar Kristiansen, Skolevej 36 A, 5620 Glamsbjerg
Rikke Schak Larsen, Tovesalle 1, 5250 Odense SV
Mette Lherbier, Gravebanke 8, 5683 Hårby
Jens Brunn Madsen, Krogsgårdsvej 92, 5672 Broby
Dorthe Melin, Flittig Lisevej 66, 5250 Odense SV
Anne-Kristine Mortensen, Pilevænget 17, 5620 Glamsbjerg
Jan Pedersen, Hellevad 37, Frankfri, 5690 Tommerup
Morten Bøgehøj Pedersen, Dærupvej 14, 5620 Glamsbjerg
Morten Ljungberg Pedersen, Flittig Lisevej 92, 5250 Odense SV
Trine Brejnholt Jacobsen, Strandbyvej 27, 5683 Hårby

9. b

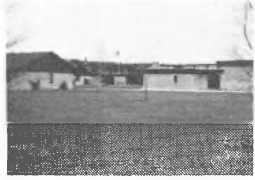
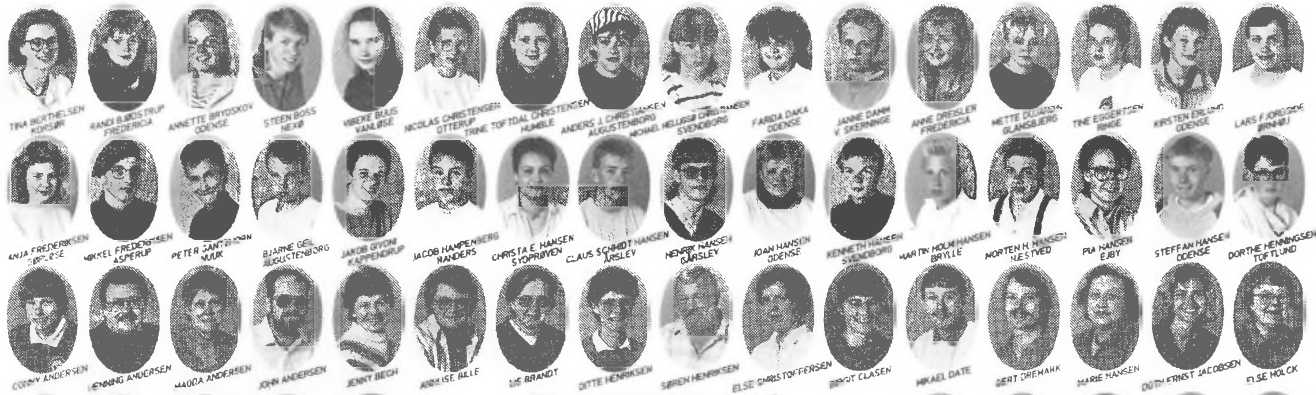
Rikke Brandt, Langstedvej 22, Verninge, 5690 Tommerup
Anette Skjellerup Hansen, Assensvej 37o, Bregnemose, 5690 Tommerup
Iben Helner, Herredsbjergvej 15, 5683 Haarby
Rico Hedam Holm, Lundekærvej 34, Bellinge, 525o Odense SV
Stina Stephania Hou-Vangsaee, Stentevej 17, 562o Glamsbjerg
Bo Munch Jakobsen, Åbakken 8, Bellinge, 525o Odense SV
René Fuglekilde Jensen, Fuglekildevej 83 A, Verninge, 569o Tommerup
Jette Skælbæk Kristiansen, Neversvej 37, 569o Tommerup
Jakob Juul Larsen, Bøgevej 14, 562o Glamsbjerg
Vivan Mikkelsen, Kastanievej 7, Verninge, 569o Tommerup
Hanne S. Nikolajsen, Violvej 1, Verninge, 569o Tommerup
Michael Nørregaard, Lundekærvej 44, Bellinge, 525o Odense SV
Tanja Olesen, Nørregade 7o, 562o Glamsbjerg
Majbritt Pedersen, Neversvej 1, Verninge, 569o Tommerup
Mette Holstad Pedersen, Øster Aagade 5, 5672 Broby
Rasmus Krabbe Pedersen, Hybenvanget 11, 562o Glamsbjerg
Lise Lotte Stoltz Pedersen, Nellemosevej 26, 5683 Haarby
Jette Irene Rasmussen, Boelsbjergvej 5, Sø Søby, 561o Assens
Henriette Rusbjerg, Hillerupvej 2o, 562o Glamsbjerg
Anja Svendsen, Calle Real 3², 18697 La Herradura, Granada, Espana

Efterskoleholdet 1988/89

Tina Bertelsen, Fasanstien 37, 4220 Korsør
Randi Bjødstrup, Ndr. Dybbølvej 3, 7000 Fredericia
Annette Bakke Brydskov, Otte Rudsvej 321, 5220 Odense SØ
Steen K. Boss, Ålekrogen 4, 3730 Nexø
Vibeke Buus, Egholmvej 17, st. 2720 Vanløse
Nicolas Christensen, Skebyvej 30, 5450 Otterup
Trine Toftdal Christensen, Kædebyvej 13, 5932 Humble
Anders Juul Christiansen, Vibevej 23, 6440 Augustenborg
Mikkel H. Christiansen, Valdemarsgade 30, 5700 Svendborg
Farida V. Daka, Søgårdsvej 83, 5270 Odense N
Janne Damm, Vestervangen 85, 5762 V. Skerninge
Anne Dreisler, Vejrmosegårdsalle 75, 7000 Fredericia
Mette Dujardin, Hertoftevej 6, Staby, 6990 Ulfborg
Tine Eggertsen, Krumstrupvej 10, 5750 Ringe
Lene Eriksen, Lørupvej 27, 5750 Ringe
Kirsten Erlund, Skovbrynet 28, 5260 Odense S
Lars Fjordside, Spåbækvej 9, 6973 Ørnhøj
Anja Frederiksen, Hovedvejen 43, 3330 Gørløse
Mikkel Tandrup Frederiksen, Byvejen 2, 5466 Asperup
Bjarne Geil, Rypevej 10, 6440 Augustenborg
Jakob Givoni, Øvej 6, Kappendrup, 5550 Langeskov
Jacob Hampenberg, Nøddehaven 6, 8900 Randers
Christa E. Hansen, Alluitsup Paa, Box 541, 3920 Qaqortoq, Grønland
Claus Schmidt Hansen, Stationsvej 129, 5792 Årslev
Henrik Hansen, Rystedvænget 7, Gårslev, 7080 Børkop
Joan E. Hansen, Guldmedevænget 189, Dalum, 5250 Odense SV
Kenneth Hansen, Gørtlervej 11, 1.tv. 5700 Svendborg
Martin Holm Hansen, Mågevej 9, 5690 Tommerup
Morten Henckel Hansen, Sct. Jørgens Park 151, 1. tv. 4700 Næstved
Pia Hansen, Kirsebærhaven 25, 5592 Ejby
Steffan Hansen, Humlebivænget 67, 5260 Odense S
Dorte Henningensen, Kongehøjen 38, 6520 Toftlund
Majbrit Hindsgaul, Stationsvej 131, 5792 Årslev
Anders Odgaard Hune, Kirkegade 11, 5884 Gudme
Jeppe Hollænder Høyrup, Gerthasminde 20, 5000 Odense C
Tina Israelsen, Høyrupvej 36, 5750 Ringe

Peter Jacobsen, Spurvevænget 4, Tarup, 5210 Odense NV
Dennis Michael Jensen, Dunhammervænget 83, 5250 Odense SV
Karen Jensen, Trenmosevej 12, Knudby, 8831 Løgstrup
Torben Dam Jensen, Bladstrup Bygade 6, 5450 Otterup
Ivalo Berglund Jepsen, Box 425, 3922 Nanortalik
Pilunguak Juul-Nyholm, Skovvej 16, 9575 Terndrup
Erling Vinberg Kristensen, Kirkevej 30, Nr. Højrup, 5450 Otterup
Carsten Lange, Blok 16 E 38, Postbox 589, 3900 Godthåb
Eva Larsen, Kærhaven 32, 5320 Agedrup
Birgitte Laursen, Vedel Simonsensvej 7, 5474 Veflinge
Lene Laursen, Saxovej 22, st.v., 5210 Odense NV
Jesper de Lemos, Carl Blochsvej 17 st.th., 5230 Odense M
Nauja S. Lyberth, Rønnebærparken 132, 6760 Ribe
Nini Marseen, Stenøvej 11, 5450 Otterup
Tonny Michalak, Granparken 114 st. 5240 Odense NØ
Thomas Kappel Mortensen, Pilehaven 38, 5610 Assens
Nils Jakob Morkbak, Smedebakken 13, 5792 Årslev
Jesper O.K. Nielsen, Box 275, 3900 Nuuk
Lars Nielsen, Kronprinsessegade 49, 1306 København K
Martin Juhl Nielsen, Engdraget 2, Sdr. Næså, 5792 Årslev
Morten Bahne Nielsen, Bøgegårdsvej 68, 5471 Sønderød
Pernille Nielsen, Kildevangen 30, 5750 Ringe
Peter Lindberg Nielsen, Søparken 114, 5260 Odense S
Thomas Vandal Nielsen, Lungstedvangen 40, 5250 Odense SV
Alex Pedersen, Stationsvej 11, 5792 Årslev
Rita Kellebjerg Pedersen, Stenhøjen 5, 7100 Vejle
Søren Slinger Petersen, Dronningensvej 20, 2000 Frederiksberg
Søren Trier Poulsen, Runestenen 3, 8210 Århus V
Tina Poulsen, Egevej 5, 5200 Odense V
Bo Bønding Rasmusen, Kærnehøjvej 105, Højby, 5260 Odense S
Camilla Rasmussen, Ydergrænsen 9, 2600 Glostrup
Christina B. Rasmussen, Kornvang 26, 6520 Tofthund
Christina Wedel Rasmussen, Klaus Berntsensvej 111, 5260 Odense S
Lise Ravnkilde, Rasmus Rask Alle 93, 5250 Odense SV
Pia Sandager, Skovvej 5, 5592 Ejby
Morten Pors Simonsen, Rodalsvej 5, Hågerup, 5600 Faaborg
Camilla Strande, Vesterballe 31, Horne, 5600 Faaborg
Lotte B. Styrbæk, Væstergade 1, 5600 Faaborg
Sandra Warneboldt, Vestervangen 123, 5762 Vester Skerninge
Erik Aaes, Nabgyden 33, 5600 Faaborg
Peter Gantzhorn, Søndre Herrnhutvej 37 a, Postbox 2, 3900 Godthåb

GLAMSBJERG FRI- OG EFTERSKOLE
1988 - 1989

Breve fra 10-års jubilærer

Hilsen fra gamle elever

„Der Kanzler“, minnesanger ledsaget af fidel og fløjte.

Aalborg, den 28/10 1989

Da jeg var elev på Glamsbjerg Fri- og Efterskole, og for første gang skulle med til den årlige elevfest, var jeg en af de sidste, der fik lov at komme ind i spisesalen. De ældste jubilarer var de første, der blev budt velkommen, derefter de yngre årgange og så fremdeles. Os der var elever på skolen, måtte med tålmod vente til det endelig blev vores tur, alt imens tankerne svævede omkring, hvor uendelig mange år der skulle gå, inden man selv befandt sig som "10-års jubilær".

Og det er jo ganske snart, og ganske ufatteligt!

10 år er mange år, når man er 15 år gammel; men når man er 25 år gammel, er 10 år ikke længere så uendelig lang tid.

Jeg forlod Glamsbjerg Fri- og Efterskole i 1980, efter 2 fantastiske gode år, som jeg i det store og hele husker som positive, stærke og ikke mindst som 2 meget trygge år.

Derefter blev jeg lukket ud i den "virkelige verden", hvor man skulle til SELV at vælge ens videre færd.

Det første valg hed "Vestfyns Gymnasium", bedre kendt som V.G., i Glamsbjerg. Efter at have kæmpet med lektielæsning og evindelige rapporter i et år, måtte jeg indse, at gymnasiet ikke var noget for mig (eller min hjernekapacitet)!

Jeg besluttede at rejse et år til USA som udvekslingsstudent, hvilket blev et erfaringsrigt år. I det år oplevede jeg bagsiden af USA, som overhovedet ikke levede op til mit glansbillede af USA, sådan som jeg kendte det fra andres erfaringer, og fra medierne.

Jeg returnerede fra United Bluf, med et forandret syn på mange ting her i tilværelsen.

Et års tid senere fandt jeg mig selv på Kerteminde Husflidshøjskole, fik smag for det kreative, og fortsatte efter endt højskoleophold, endnu 2 år på seminarieret.

3 år senere forlod jeg Kerteminde, som Håndarbejds lærer.

Jeg flyttede til Aalborg ... Og nu stiller den kvikke læser, naturligvis sig selv følgende spørgsmål: "Hvorfor i al verden flytter man til Aalborg"? Selvfølgelig fordi her boede min hjertenskære.

Men ak, alt er ikke lyserødt, måtte jeg igen konstatere. Det var svært

at finde arbejde, for ikke at sige umuligt, så jeg måtte affinde mig med min situation, som arbejdsløs. I de følgende 2 år, benyttede jeg min arbejdsløshed, til at udvide mine skolekundskaber, ved at tage HF.

Og nu er jeg så igang med min gamle drøm, og mit livs anden uddannelse, som socialrådgiver.

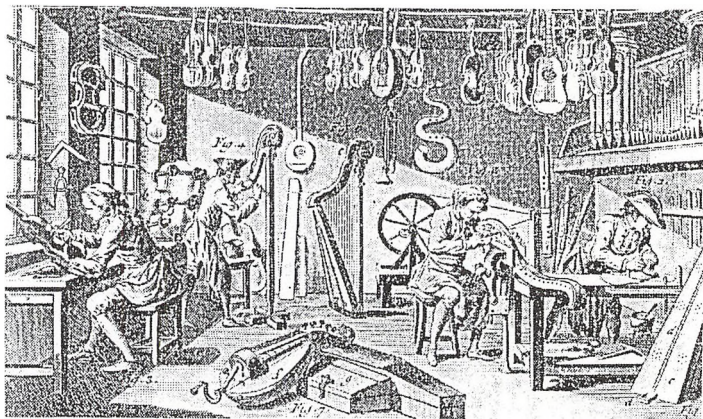
Det var så historien om Birgit's liv, siden "Glamsbjerg", ... jeg håber at kunne fylde mere på til elevfesten i 1990, som jeg absolut har planer om at møde op til. Der håber jeg naturligvis, at møde mange andre 10-års jubilare, til festligt genforening.

Om ikke andet vil jeg gerne sende en hilsen til alle, både lærere og elever, og især til pigerne fra hus 7.

Mange hilsner, og på gensyn

Birgit Hjort Johansen

Danmarksgade 60, 2. th , 9000 Ålborg

Hos instrumentmageren. Slik fra den store franske encyklopædi (1751 ff).

Hej Glamsbjerg Venner!

Hvis der er noget jeg aldrig vil glemme, så er det mine 2 år på Glamsbjerg efterskole. Det var en tid med mange oplevelser inden i sig selv og med andre, så mine børn skal også ha' muligheden for at komme på efterskole.

Da jeg var færdig med 10. klasse kom jeg i huset 7 måneder, hvor der var 2 børn. Derefter Eifu-kursus og så flyttede jeg endelig hjemmefra, nemlig ned til min Henning.

Jeg kom i huset igen 7 måneder, der var 5 børn.

I 1983 købte Henning og jeg hus i Salbrovad ved Assens, og da fik jeg mit første arbejde ved Assenasko, hvor vi skulle sy moccasiner. Det var hårdt for øjnene og så fik jeg selvfølgelig briller. Bossen var 75 år og havde ikke meget forstand på regnskab, så det gik ned. Da var jeg så i fagforening og inde i systemet. Derefter til Superfoss 3 måneder, så giftede jeg mig med Henning i juni 1986 og fik arbejde på Tobakken i Assens i 4 måneder.

Jeg holdt op med den rygning august 1987, og fik en dejlig pige den 8/5 1988 som hedder Jannike Kjær Nørbjerg.

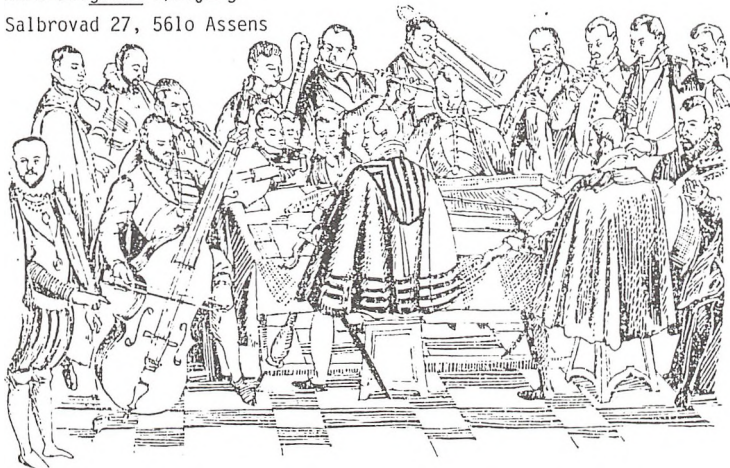
Nå, men så var det ud som langtidsledig på Korsvang plejehjem i Assens, hvor jeg også stod i kiosk, det var jeg glad for.

Nu er jeg gravid igen og skal føde i maj 1990.

Som I ser eller læser, så har jeg ikke haft held med arbejde, men held i kærlighed!!

Mange kærlige hilsner

Anne-Brigitte Nørbjerg
Salbrovad 27, 5610 Assens

Orlando di Lasso (1532-94) med det bayriske Hofkapel.

Narsaq, den 21/10 1989

Kære gamle elever og lærere.

Her er en lille hilsen fra to, som blev "smedet" sammen på Glamsbjerg Efterskole.

Da Morten havde været konstabel i tre år, og jeg havde taget HF, det ene år i Nyborg og det andet i Varde, flyttede vi til Narsaq i 1983.

Morten startede i et tømrer- og dykkerfirma, året efter tog han til Danmark og tog erhvervsdykkerbevis. Jeg selv fik arbejde i en butik, hvor jeg var i tre år.

30. marts 1985 fik vi Steffen, som er vores store stolthed - en virkelig lækker basse. Han har lært at skrive sit navn, selv om bogstaverne kommer i en lidt tilfældig rækkefølge.

En dag for nogle år siden sagde jeg, at jeg aldrig ville plante min bagdel i en kontorstol. Alligevel startede jeg på en handels- og kontoruddannelse, hvor jeg valgte at komme i lære på kontor, da jeg havde været i butik. Jeg blev udlært her i sommer, og er nu flyttet op på posthuset, hvor jeg skal være postmester fra 1. maj 1990.

Morten var ansat som dykker indtil februar i år, hvor han og en makker syntes at det kunne være spændende, at klare sig selv - og en stor udfordring forøvrigt. Og da makkeren er tømrer, startede de et tømrer- og dykkerfirma.

Vi har ellers før talt om at flytte til Danmark igen, men for øjeblikket tror jeg, at vore rødder er slået for langt ned i jorden til, at vi lige kan hive dem op igen.

Vi nyder også det afslappede liv heroppe. Når vi ikke det ene i dag, når vi det nok i morgen. Nu begynder vi at kunne nyde at lege i sneen. Jeg har lige været ude at køre på kælk og stå på ski med Steffen i dag - herligt.

Vi har stadig kontakt med Jonna, Gutter og Lange Lars, men det kunne være skægt, at have kontakt med endnu flere.

Skulle det ske, at I lige kom forbi, giver vi nok en kop kaffe.

Kan I have det rigtig godt alle sammen.

De venligste hilsner fra
Heidi og Morten
Box 117, 3921 Narsaq

10. års jub.

Kære venner

Jeg kan huske vi i en af Jakobsens dansktimer i 1978 blev udsat for den opgave at forestille os, hvad de andre i klassen ville være om 10 år. Jeg husker ikke det hele, men Mikael ville blive proff. fodboldspiller og de andre mente, jeg ville blive bondekone.

Mikael blev aldrig proff., men jeg sidder på mit værelse på Den Økologiske Jordbrugsskole, hvor jeg er på driftlederkursus, og om 9 mdr. står jeg med det grønne bevis i hånden, og er uddannet bonde. Så klassen besad nok mere visdom, end vi selv troede på dengang.

Vejen mod at blive bonde har været noget snørklet. Den gik først over gymnasiet, og så var det med tomlen i vejret ud i "friheden" på landevejen, vejen gik over Grækenland, Frankrig, Italien, Israel, USA, senere også New Zealand, Kina og den transsibiriske Jernbane.

Ind i mellem var det nødvendigt at stoppe op i Danmark og tjene penge, og det faldt mig naturligt at arbejde med landbrug.

I 1986 fik jeg den idé at ta' på 5 mdr. grundskole på Den økologiske jordbrugsskole, og det fangede. Det var først på det tidspunkt, jeg blev klar over, at landbruget det var lige mig.

Traktorer, køer & kartofler har været min hverdag siden da, og jeg nyder det. Der er en enorm entusiasme og gejst inden for økologisk jordbrug, folk tror på, at det de gør er rigtigt, og det med økonomien er mindre væsentligt.

Det er engagerende, spændende og udviklende, og jeg er sikker på, at det er vejen frem.

Anne Berg Olsen

pt. DØJ
Centralgårdsvej 274
9440 Åbybro

10 års jub.

Lyngby, den 23/10.89

Kære alle

Jeg er egentlig lidt overrasket over at det kun er 10 år siden at jeg gik ud af 10. klasse! Det føles i hvert fald som meget længe siden. Jeg skriver her lidt om hvad jeg så siden har bedrevet, i håb om at der er mange andre, der gør det samme, for jeg er faktisk ret nysgerrig efter at vide hvad folk "fra den tid" i grunden laver, og hvor de er havnet.

Ja, jeg startede med at tage matematisk studentereksamen på Vestfyns Gymnasium, hvorefter jeg tog til Paris et par år som au pair (her mødte jeg i øvrigt Hanne Storm som jeg tilbragte ret meget tid sammen med). Efter det arbejdede jeg et halvt års tid som hjemmehjælper i Odense kommune.

Efter det flyttede jeg på kollegium i Lyngby, og begyndte at læse GSK (gymnasiale suppleringskurser) for at blive mat.fys., et krav for at komme ind på Ingeniør Akademiet (hmm det blir' let lidt "jobsøgningsagtigt" dette her!)

Nå, men samtidig mødte jeg min kæreste Henrik. Efter GSK fortsatte jeg med at læse til kemiingeniør, en titel jeg meget gerne skulle opnå januar 1990.

Lige nu bor jeg i andelslejlighed i Lyngby, men glæder mig utrolig meget til at blive færdig med at læse, så skal jeg nemlig flytte. Henrik, som jeg har boet sammen med i et par år, er flyttet til Nakskov for et par måneder siden, hvor han begyndte på sit nye job som ingeniør på sukkerfabrikken.

Vi har lejet et super hus (det bliver det) i Nakskov - som faktisk viser sig at være en glimrende by (her er der mange fordomme). Jeg flytter derved omkring jul, og skal påbegynde mit nye job i udviklingsafdelingen på sukkerfabrikken til februar 1990. Jeg glæder mig utrolig meget både til at flytte og til at begynde at arbejde i det virkelige liv.

Skullenogen fra min gamle klasse være i nærheden - og få lyst til at kigge forbi, er alle velkomne!

Kærlig hilsen

Pernille Juhl

Fastingsalle 38, 4900 Nakskov

tlf. 53 92 09 69

10-års jub.

den 23/10 1989

Kære Glamsbjergensere.

Jeg hedder Knud Kristiansen og har gået i Glamsbjerg i 1979/80 på Efterskolen. Jeg kan huske meget fra den skole. Jeg boede sammen med Jakob Mathiassen i hus 4. Vi fik 35 kr. om ugen.

Jeg plejede at læse avisen Politiken på lærerværelset. Den gang tænkte jeg meget på magtfulde mennesker og befolkningshierakiet.

For tiden går jeg på aftenskole her i Sisimiut. Det er den gamle skole jeg går på. Det er meget godt.

Jeg vil meget gerne være med til gammel elevfest, så jeg kan genskabe forbindelserne med mine kammerater fra skolen.

Jeg håber I alle har det godt, og ser frem til at se Jer til gammel-elevfest. Jeg vil også spare sammen til turen heroppe fra.

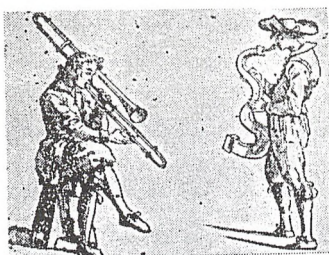
Med venlig hilsen

Knud Kristiansen

Thapanuquit Blok 2 nr. 4

3911 Sisimiut.

PS. Jeg har fået egen bolig.

Musikanter i italienske stik fra 1615 (G.B. Braticelli). Øverst basun, serpent, pommer og krumhorn. Nederst enmandsensemble: skalmje med hakkebræt, engelsk »pipe and tabors«, galoubet med »tambourin de Béarn« og en kejthåndet lira da braccio-spiller.

10.års jub.

Verninge, den 8. oktober 1989

Er det virkelig snart 10 år siden, jeg gik ud af 10. klasse - ja tiden går jo.

Efter 10. klasse tog jeg den 1-årige EFG-basisår, Handel og kontor. Derefter fik jeg den 1. september 1981 læreplads ved Odense Sygehus i administrationen. Udlært den 30. august 1983 fik jeg arbejde som sekretær for sygehusets personalechef. Her arbejdede jeg til 1. januar 1986, hvor jeg fik arbejde som sekretær for den lægelige administration. 1. december flyttede min mand Søren og jeg til Århus, hvor jeg fik arbejde - også som sekretær - ved Århus Amtskommunes familieafdeling. Her er jeg stadig ansat. Det er et utroligt spændende og alsidigt arbejde, men også meget krævende. Vi anbringer børn og unge på institution eller i familiepleje. Disse børn har det ikke så godt hos forældrene. Vi undersøger også familier med henblik på adoption. Ligeledes tager vi os af børnemishandlings- og incestsager m.v. Kollegialt har vi det bare så godt sammen, så jeg er fuldt ud tilfreds med min arbejdssituation.

Med hensyn til kontakt med andre fra skolen, havde jeg meget kontakt med Kate Jørgensen og hendes ven Kim - også efter vi var gået ud af skolen, det har jeg desværre ikke mere. Tit er det jo også svært at bevare kontakten med dem fra skolen, fordi man bliver spredt for alle vinde.

Jeg glæder mig til at komme til elevfesten til næste år.

Venlig hilsen

Lene Christiansen, f. Karlsen
Strynøvænget 20, 8381 Mundelstrup

Trømpet og horn i et træsnit fra 1502.

10.års jub.

Esbjerg, den 06.10.1989

Kære alle på Glamsbjerg Fri- og Efterskole.

Efter at brevet har været på en rundtur over Svendborg til Esbjerg, er det med min fars hjælp nu nået til Esbjerg, hvortil jeg flyttede i 1983. Grunden til dette var, at jeg ikke havde råd til at rejse frem og tilbage mellem Svendborg og Esbjerg, for at besøge min elskede Leif.

Så jeg flyttede ind hos ham. Et halvt år efter flyttede vi til en 3 værelses lejlighed, i et rækkehus med have. Vi blev gift i 1986. Resultatet er nu, at vi har to sønner, Jon på 3 år og Dan på 10 mdr. Jeg vil lige indskyde, at jeg lå på stue med Jenny Bech's datter, da jeg havde født Dan.

Til dagligt arbejder Leif hos Entreprenørfirmaet Rasmussen & Schiøtz. Jeg er pt. sygemeldt fra mit arbejde som køkkenmedhjælper på Hotel Britannia i Esbjerg. Jeg går så hjemme og passer Dan, medens Jon er i vuggestue.

Jeg selv har ingen uddannelse fået; grunden hertil er, at jeg efter flere forgæves forsøg på at søge optagelse på Sygehjælper-skolen her i Esbjerg, der var hver gang ca. 400 ansøgere, opgav at blive sygemedhjælper.

Herefter startede jeg på EFG-Basisuddannelse inden for Levnedsmiddelbranchen, for at blive "Smørrebrøds der var en gang". Da dette indbar, at jeg skulle arbejde hver anden week-end 23 timer, og herudover skulle arbejde skiftevis aften- og dagarbejde, samtidig med at vi havde fået Jon måtte jeg indse, at dette ikke kunne blive ved, hvorfor jeg opgav at blive "Smørrebrødsassistent".

Herefter har jeg haft forskellige jobs, og har de seneste 2 år været ansat på Hotel Britannia.

I sommers fik jeg kontakt med Jane, der nu er gift og bor i Varde, forøvrigt er hun gift med en af min broders gamle venner.

Jeg håber at kunne deltage i 10 års jubilær festen til næste år, sammen med min mand.

De kærligste hilsner fra
Annette Ungermann Koch, f. Hanson
Ådalshave 137 th, 6710 Esbjerg V

Ps Jeg skal hilse fra min mand og mine børn.

10 års jub.

Vordingborg, den 3. oktober 1989

Øj, er det allerede 10 år siden?

Den gang anede jeg ikke, hvad jeg ønskede at blive til, det kom nærmest af sig selv lidt efter lidt: EFG, Højere Handelseksamen, Spies Rejselederskole på Mallorca i 2 måneder, arbejdsløs i 3 måneder, kontorlæreplads i en produktionsvirksomhed og endelig ansættelse som edb-assistent. Jeg har arbejdet med edb i godt 3 år. Jeg skal netop starte som programmør i en større virksomhed i det storkøbenhavnske.

Jeg har hus sammen med Werner, som er håndværker. Vi har ikke tid til børn - endnu.

Desværre har jeg ikke kontakt med nogle af de andre fra årgang 1979/80 i dag. Laila Kristensen og jeg holdt kontakten indtil april 1987, da hun flyttede til Varde. Jeg tænker ofte på hende på på Peder Sørensen fra Horsens.

Hermed en varm hilsen til alle på skolen og til alle de øvrige jubilare.

Lotte Gammelby

Høstvej 9, 4760 Vordingborg.

10.års jub.

Odense, d.8.10.89

Kære Glamsbjerg

Tænk, er det allerede 10 år siden!

Efter jeg forlod jer, flyttede jeg hjemmefra og fik arbejde i en forretning, hvor jeg blev førstedame. Jeg stod for ansættelse af personale og indkøb af varer.

Da det så blev for meget, søgte jeg ind på Grafisk EFG, hvor jeg lærte en del om repro, tysk, serigrافي og foto. Til afgangseksamen lavede jeg en digtsamling, som blev uddelt på hele skolen.

Efter EFG fik jeg arbejde på Næsby Bibliotek og sparede nogle penge sammen, så jeg kunne rejse til Marroco. Jeg arbejdede om dagen og gik til show dance og jitterbug om aftenen.

Da jeg fik mulighed for optagelse på Den frie Kunstscole i Odense, måtte jeg droppe arbejdet.

Jeg bor nu i hus med min fyr, Peter.

Det er, i store træk, hvad jeg har lavet. Selvfølgelig har jeg oplevet en masse andet, men hvis jeg skulle berette om det, blev der ikke plads til andet i skolebladet. Jeg har stadig kontakt med Pia Mikkelsen. Hun har lige fået en datter. For ca. et år siden boede vi sammen. Pia er den eneste, jeg stadig har forbindelse med.

Holger Wiuff skrev i min mindebog, at jeg skulle holde musikken vedlige. Det har jeg gjort, især trommerne.

Kærlig hilsen

Tina Eriksen, hus 5

Ove Geddes 27, 5220 Odense SØ

10.års jub.

Hej Glamsbjerg Fri- og Efterskole!

For 10 år siden forlod man skolen med to vandfald ned af kenderne og evig vis om, at man aldrig ville kunne undvære skolen, vennerne og alt det man var så vant til. Ak og ve, så går der 10 år og man får et brev, der vil, at man fortæller om tiden der siden er gået. Jeg må jo så indrømme, at jeg har hoppet lidt frem og tilbage, og ikke har kunnet finde ro i røven, hvilket jeg jo også havde svært ved dengang, og at det skulle tage mig ca. 10 år om at få det, er jo svært at indrømme. Men fra at være Bagerjomfru i et par år, tage Efg servicefag med beklædningslinien, som linie, - da jeg stadigvæk var præget af Ernas opgivende blikke, som hun jo temmelig tit sendte mig i håndarbejdstimerne, - og derefter endte på søen som stewardesse.

Jeg mindes stadig en hyggelig aften, sammen med Søren og Ditte. Så måtte jeg læse lidt HF og derefter blive hjemmehjælper for en stund; Økonoma, på en feriekoloni, var også min skæbne for en tid og så var der tid til at prøve skolebænken igen. Så jeg gik igang med Teknisk assistent-linien. Efter 1. semester, vidste jeg igen, at nu skulle der ske noget, så jeg endte på Boreplatformene på Nordsøen, hvor jeg fandt ham, jeg deler seng med idag.

Efter et par år, blev vi så enige om at blive "noget for os selv". Nu har vi en lille spiserestaurant i Lunderskov. Der hedder A' la' Carte Cafeen, og til maj 1990 bliver vi udvidet med en opvasker. Så fra at have lavet mit eget orienteringsløb igennem 10 år, er jeg nu plantet med begge benene på jorden og beskæftiget op til begge ører.

Jeg løber stadig ind i Jønne, Torben og Bjelle, og skulle der være nogen, som ellers skulle have lyst er de velkommen til at ringe, skrive eller bare droppe ind.

Mange knus til alle dem, som jeg gik sammen med.

Lisbeth Andreassen (Skads)
A' La' Carte Cafeen
Storegade 38, 6640 Lunderskov
75 58 61 67

10. års jub.

Hej alle sammen.

Ja, så er der gået 10 år, det er utroligt så hurtigt de er gået. Efter skolen kom jeg i bagerlære i Roskilde, det var jeg i 3 år og svend samme sted i ½ år. Det var eller godt nok, men så kunne jeg ikke tåle melet mere; så måtte jeg holde op med at være bager. Så kom jeg ind på Toms chokoladefabrik i Ballerup. Der pyntede jeg chokolade, det var jeg også glad for, men jeg ville helst ud og køre lastbil. Chancen kom i 1984, da jeg fik tilbudt arbejde i et lille firma, hvor jeg kørte entreprenørkørsel. Somme tider var der ikke noget at køre om vinteren, men så havde de saltning og kørsel med sneplow, hvis der var meget sne, så gik det jo alligevel. Der har jeg været indtil nu, hvor de har solgt firmaet, så lige for tiden går jeg hjemme, men det skulle helst ikke vare for længe. Jeg har også et sommerhus, som jeg købte i 1985. Det er i Ejby på Sjælland, og der bor jeg det meste af tiden. Jeg er hverken gift eller forlovet. De første år var jeg til elevfest, hvor jeg sov hos Ole Møller, det var sjovt, men jeg har ikke forbindelse med nogen fra skolen mere. I 1990 kommer jeg til vores 10 års jubilæum, håber der kommer mange fra vores skoleår. Er der nogen der har lyst til at skrive eller ringe til mig, så er I meget velkommen til det.

Det var i store træk, hvad jeg har oplevet i de 10 år der er gået.

Venlig hilsen

Freddie Olsen

Alfarvejen 30, Østed, 4000 Roskilde

Tlf. 42 40 59 80

REGVLA MVSI.
ce plane venerabilis fratris
Bonaventure de Bu
ria ordinis S.Dinor.

10. års jub.

Julianehåb d. 11/10-89

Hejsa!

Tænk, er der allerede gået så mange år siden vi begyndte på Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Jeg følte mig helt gammel da jeg modtog brevet fra jer.

Nu vil jeg så prøve, om jeg kan sætte mig så mange år tilbage.

Lige efter Glamsbjerg-tiden begyndte jeg min HF-uddannelse i Nyborg, sammen med Bjarke, Tuka, Lene og Heidi. Der havde jeg en sjov og glad tid med en masse nye venner. Vi afsluttede skoletiden der i juni 1982.

Efter det "hårde slid" trængte jeg til et sabbatår og tog derfor tilbage til Narssaq og arbejdede i mine forældres købmandsbutik et års tid. Samtidig underivste jeg i gymnastik om aftenen for piger i 14-16 års alderen.

I august 1983 tog jeg til København for at tage HF-enkeltfag i matematik, fysik, kemi og biologi. Det var nemlig min mening at søge ind på universitetet og læse idræt og biologi. Men inden året var omme, var lysten til det ikke særlig stor, så efter at have bestået eksaminerne og en sommerferie i Narssaq, blev jeg i august 1984 hyret på Oslo-færgen "Skandinavia" og sejlede så frem og tilbage mellem København og Oslo i en otte måneders tid. (Kunne næsten ruten udenad til sidst).

I maj 1985 tog jeg atter til Narssaq og mødte der min gamle klassekammerat fra folkeskolen. Han var i mellemtiden blevet voksen og så ret godt ud, jeg faldt med et brag for ham.

I dag har vi to børn sammen, Esben på 3 år og Nana på 5 mdr. Jeg håber stadig på, at vi engang skal giftes.

Ellers har jeg arbejdet på KNI's lønningskontor i 2 år og i 1987 begyndte jeg på min EVU-uddannelse i Julianehåb, som jeg afslutter her i december 1989.

EVU svarer til en HH-uddannelse i Danmark, men er bredere, idet faget EDB er meget stort. Uddannelsen tager 2½ år og det sidste halve år skal man lave en større hovedopgave, hvilket jeg er i fuld gang med.

Vi har lige været på studierejse til Japan, det var en kæmpeoplevelse og landet var bare fantastisk. Vi var der sammenlagt 10 dage og besøgte både Tokyo, Kyoto og Hiroshima.

Det var første gang jeg har været så lang tid væk fra mine børn, og

det var slet ikke morsomt. Savnet var enormt.
Det er så,hvad jeg har bedrevet de sidste 9 år.
Håber at alle fra 1979/80 årgangen har det godt.

Med venlig hilsen

Susanne Mørch,
Mestervej 1096/B, 3921 Narssaq

10 års jub.

Var det 10'års jubilær i skrev

Time med Mortensen,hans cigar og en lidet interessant tysk tekst om nogle unge elevvers genvordigheder i Heidelberg. Det hele foregår sidst på en af disse mærkelige lange skoleeftermiddage i et af husene.

Eller vandkamp en lørdag eftermiddag, hvor der er præcist så kedeligt, der nu engang kun kan være på en skole, hvor der ellers til daglig er så mange mennesker.

Eller, eller bare råhygge på et af værelserne, en torsdag nat mellem 3 og 5. Med pighistorier, sprut for at holde sig igang og kaffe for at holde sig oppe. Og øret ude på gangen for nu at høre om vagtlæreren er på vej.

Ja minderne er blandede og ikke alle lige søde, det indrømmer jeg gerne. Det skal dog ikke forhindre mig i, at overbringe en hilsen til alle jer, som på en eller anden måde var med til at præge et følsomt år af mit liv.

Henrik Harder Andersen
Græskærnervej 13, 5700 Svendborg

Forsinket 10.års jub.

Hej alle

Det glædede mig at høre fra min gamle kostskole og selvfølgelig vil jeg da lade et par ord falde om hvad jeg i de mellemliggende år har lavet, og håber i årsskriftet at høre lidt om alle de andre fra min årgang (ih guder, det lyder som om vi allerede er oldsager!!!)

Efter skoletiden i Glamsbjerg kom jeg et år i huset i København, men det holdt kun et par måneder, så kom jeg på højskole i Hillerød i stedet i et års tid. Siden tog jeg HF-eksamen fra Birkerød statsskole og vendte så tilbage til Julianehåb. Der arbejdede jeg i 2 år på sygehuset som henholdsvis afdelingsmedhjælp og medhjælp/tolk ved fysioterapien. Så tog jeg HFS (HF suppleringskursus) i Nuuk i et år. Der mødte jeg min forlovede og vi blev på grund af hans uddannelse boende i Nuuk et år mere, flyttede så til Ilulissat/Jakobshavn i et år (hvilket var en stor oplevelse for en inkarneret sydgrønlander som mig), og nu bor vi på andet år i Maniitsok/Sukkertoppen, hvor jeg har arbejde i en vuggestue! Børn har vi ingen af endnu, i stedet har vi en mindre "Zoo" bestående af to fugle, et marsvin og en kat (lydende navnet George Bush!) - og det er da bedre end ingenting, ikke? Ha-ha. Vores årstidshobbyer er delt i to, om sommeren sejler vi meget, bor ude i naturen i telt eller sommerhus, tager på fisketure o.s.v., om vinteren derimod ryger der et par kilo fra sidebenene, for da står den på skiløb, snescooterture ud i fjeldene og lange forfriskende vandreture! Ja, det var i korte træk, hvad der er sket for mig i løbet af de ti år! Håber at kunne læse om nogle af de mange andre og få lidt at vide om, hvad de har lavet af store og små ting.

Til slut en stor hilsen til alle mine gamle lærere og til Søren og Ditte.

Mange hilsner

Ann Nathansen

Tunorkusaak 831 / A2 , 2912 Maniitsok, Grønland

Fagotspilleren. Træsnit af Christoph Weigel.

10 års jub.

Farre centrum

14-11 1989

Kære allesammen.

10 år: Tiden flyver afsted, og vi følger med, men man er jo heldigvis ikke ældre end man selv føler sig.

Efter 10. klasse gik jeg 2 år på Katedralskolen i Odense. Julen 80 fejrede vi Narssarssuaq, hvor jeg var på ferie i 3 uger, som blev til 4 uger før vejret tillod flyveren at lette igen. Det var en storslået oplevelse at se lidt af Grønland, naturen var helt overvældende. Jeg lærte en masse nye mennesker at kende, og snakkede især meget med en pige som havde boet 1 år i Holte, men hun havde gået på Glamsbjergskolen, så jeg kendte hende ikke i forvejen.

Efter HF-eksamen vidste jeg ikke hvad jeg gerne ville uddanne mig til, så jeg rejste til Oslo, hvor min forlovede arbejdede. Jeg fik arbejde på en Café den første dag, jeg gik rundt og søgte arbejde. Det var vores mening at arbejde 1 eller højst 2 år i Norge for at tjene penge til et hus.

Da jeg havde arbejdet i Norge i 4 år, fandt vi ud af at det snart skulle være, hvis vi skulle hjem og bo. Vi havde en 1-værelses lejlighed i Danmark og en i Norge, men det var et rakkerliv at rejse frem og tilbage så tit, uden at bo ordenligt et af stederne. Vi havde gennem 2 år været hjemme og se på mange forskellige kroer og grillbarer.

Endelig fandt vi en kro, som faldt i vores smag, både i udseende, størrelse og pris. Så vi overtog "BETTE KRO" i Farre den 1/6 1986. Gunny beholdt sit tømrerfirma i Norge, og jeg tog mig af den daglige drift af kroen.

3. juledag 1986 blev vi gift i Farre kirke og festen med hele den "pukkelryggede", foregik hjemme i gildesalen på Bette kro.

Bryllupsrejsen gik til Ischgl i Østrig januar 1987, hvor vi ikke havde slalomskiene af, undtagen om natten.

Ferien januar 1988 lever vi stadig på minderne af. Vi var 14 dage i Florida, appelsinernes stat. Den første uge boede vi i Orlando, vi så Disney World, Sea World, Alligatorland, Medieval times (Riddershow, Cypers Garden, Bordwalk, Busc Garden (blomster, dyr, tivoli, vandshow), så kørte vi ned til Miami, hvor vi skulle bo den sidste uge.

Vi lejede heste en dag og i vores ny-indkøbte cowboystøvler og hatte, prøvede vi at ride i rigtige cowboysadler, men hestene var ikke så ivrige efter at afprøve vores ridefærdigheder, så det var lidt sløvt, når vi var vant til en meget ivrig araberhest herhjemme. Vi lejede en "lille" motorbåd og sejlede rundt en dag, hvor jeg skulle prøve at stå på vand-ski, men det var ikke helt det samme som at stå slalom. Meget af ferien brugte vi på at køre, for der var næsten altid 2-4 timers køretur hver vej, når vi skulle ud og se noget. Vi så Miamis største loppemarked, hvor man kunne købe alt fra knappenåle til flyvemaskiner. Markedspladsen var drive in bio om aftenen - ca. 7 gange større end Rosengårdscenteret med parkeringsplads, så det var ikke småt.

Servitricen som serverede, løb rundt på rulleskøjter, og vi fik et chok første gang hun kom susende bagfra med en bakke fyldt med glas og flasker.

Søndag var vi ude og se rodeo, og det var ikke et show, der kun var beregnet for turister, så det var ægte amerikansk stemning, hvor vi startede med at stå op med hatten i hånden og synge nationalsangen.

Den sidste dag i ferien var vi med på en bustur ud til et indianerreservat, hvor vi blev vist rundt i en lille zoo af en seminol indianer, som viste os flere måder på hvordan man fanger en alligator med de bare hænder. Han lærte os at se forskel på en krokodille og en alligator, hvis vi skulle få brug for det.

I stedet for ferie i 1989 brugte vi pengene og kræfterne på at lave privaten ovenpå kroen beboelig. Så nu har vi en ny lejlighed ovenpå vores næsten loo år gamle kro.

Her er arbejde nok til os alle døgnets 24 timer, vi har åben 12 timer hver dag, undtagen mandag, hvor vi holder fri. Om formiddagen skal vi forberede, ordne indkøb, rengøring og snakke med leverandører. Først på ugen har vi ikke så travlt, men ikke 2 dage er ens, så vi ved aldrig på forhånd, hvor mange vi skal lave mad til. Men vi har altid plads til et par stykker mere, så hvis I skulle komme på disse kanter (25 km nord for Vejle, mellem Legoland og Løveparken) er I altid velkommen til at kigge ind, vi har altid kaffe på kanden.

Nu har vi boet her i godt 3 år, og er mere eller mindre faldet til i lokalmiljøet. Farre by består af 186 huse, så alle kender alle, hvilket både kan have sine fordele og sine ulemper.

De sidste 2½ år har Gunny's yngste datter Christina boet hos os, hun går i 10. klasse nu, så jeg får genopfrisket mine skolekundskaber, når jeg skal prøve på at hjælpe hende med lektierne. Vores lille familie består også af en stor Rottweiler "Max", som vi havde med hjem fra Norge. Så vi har til dato kun haft et indbrud, hvor de kun nåede at få fat i nogle spillemønter, før de måtte løbe.

Vi har haft besøg af Anne Berg et par gange, og jeg har været ude og besøge Hedegård Friskole's julestue, hvor jeg hilste på Elin og Børge Søgaard. Min lillesøster Marlene har også boet hos os, nu har hun fundet sig en ven, og de har købt hus 6 km herfra, de skal have en lille omkring juletid.

Det var vist i det store og hele, hvad jeg har fået tiden til at gå med i de sidste 10 år. Jeg vil slutte af med at sende en hilsen til alle dem jeg gik i skole med dengang, og alle de "gamle" lærere.

Med venlig hilsen

Susanne Steensgaard Vester

Bette Kro Farre,

7223 Give

Sang og spil på baroktiden. Sangen akkompagneres af luth og gambe.

ELEVFORENING

Kong David (harpe) og hans musikere Ethan (sink), Asaph (strygelyre), Heman (knipset rundlyre) og Idithun (slaginstrument). Efter en engelsk miniature fra 1000-tallet.

Elevforeningens bestyrelse

Gunhild Berg Olsen (sekretær)

Byvejen 72, Gummerup

5620 Glamsbjerg

årgang 55

Lars Peter Kromann

Gl. Færgevej 60, Snoghøj

7000 Fredericia

årgang 81

Anne Dorte Jørgensen

Billeleshøj

Rydskovvej 11

5560 Årup

årgang 81

Mikael Kristiansen (formand)

Spøbjergvej 46 / 8

8220 Brabrand

årgang 76

Heidi Lyshøj Larsen

Dærupvej 50

5620 Glamsbjerg

årgang 87

Kristian Grossmann

Brunde Kirkevej 23

6230 Rødekre

årgang 77

Tine Bille

Lundevej 6

Neder Vrigsted

7140 Stouby

årgang 78

Formandens beretning

Når middagen ved elevmødet er ved at være slut, plejer vi at synge Jeppe Åkjærs oversættelse af Robert Burns "Auld Lang Syne" - eller "Skuld gammel venskab", som den er kommet til at hedde - på vestjysk. Sidste vers i den sang slutter med:

Hvor er æ skjøn å find en ven
en håj mist for læng, læng sind.

Og det kunne egentlig godt være motto for Glamsbjerg Fri- og Efterskoles elevforening. Dette gælder såmænd også for den største årgang, der plejer at være repræsenteret ved elevmøderne, nemlig den sidste, for vi ved jo godt at sidste år er længe siden! Og både sidste år og altså i år kan vi se, at der også kommer tidligere elever, hvor vi roligt kan sige, at det virkelig er længe siden, man har set hinanden sidst.

Elevforeningen har til formål at vedligeholde kontakten mellem gamle elever indbyrdes, og mellem gamle elever og skolen. Til det formål har foreningen to årlige aktiviteter, nemlig et årligt elevskrift og et årligt elevmøde. Jeg synes, det var et meget fint elevskrift sidste år. Og specielt synes jeg, det var sjovt at kunne læse indlæg fra tre generationer af en familie, der alle har gået på Glamsbjerg Fri- og Efterskole, om skolens måde at fejre jul på gennem tiderne. Men også nogle af de mere "statistiske fakta" er sjove at læse. Jeg kunne f.eks. konstatere, at allerede 13 år efter at jeg gik ud, er det kun halvdelen af lærerstaben, der også var her dengang! Men jeg kan også konstatere, at efter hele 13 års forløb er over halvdelen af lærerne her endnu! Og så må jeg endelig ikke glemme at sige tak for de breve fra gamle elever, der altid gør et elevskrift værd at læse. Og tak for den store arbejdsindsats der fra skolen og dens personale lægges for dagen, for at skriftet kan udkomme, og udkomme i så flot en udformning.

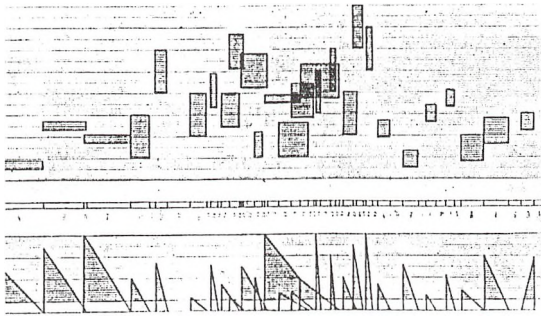
Elevmødet sidste år slog atter gamle rekorder. Jeg kan ikke huske det nøjagtige tal, men man kunne konstatere, at sidste år var første gang det blev nødvendigt at tage gymnastiksalen med for at få plads. Nu har skolen hele to gymnastiksale, så der går nok nogle år endnu, inden der bliver pladsproblemer for alvor!

Til gengæld for disse to aktiviteter i foreningen, forlanger vi sådan set kun en aktivitet af vores medlemmer, men meget gerne to. Den ene, som er

uomgængelig, er at man betaler sit årlige medlemskontingent, når man modtager årsskriftet. Selv den aktivitet har vi drøftet mulighederne for at begrænse, idet vi i bestyrelsen har overvejet at indføre livslangt medlemskab. Der er en del problemer med forrentning, administration o.lign., der skal overvejes grundigt, men vi ved at noget sådant praktiseres i elevforeninger ved andre skoler. Den anden aktivitet, som altså er valgfri, er betaling og tilmelding til elevmødet. Det er en betingelse for at blive mindet om denne aktivitet, at man får "ordnet" den første!

Og med disse lidt formanende bemærkninger, vil jeg slutte med at ønske alle en glædelig jul og et godt nytår.

Mikael Kristiansen

Karlheinz Stockhausen: »Etuide II«. Det første publicerede »partitur« til elektronisk musik (1956).

Hvornår er man jubilar

Man kan regne sig som jubilar, når der gået et rundt antal år (10, 25, 40, 50, 60, 70, 75, ...) siden man forlod skolen. Men hvornår forlod man skolen? Ja, der gælder 2 regler:

- Efterskoleelever skal regne fra det sidste år de gik på skolen.
- Friskoleelever skal regne fra det år, den klasse de gik i, afsluttede lo. klasse.

Hilsen til sidste årgang

Elevforeningen er en forening af gamle elever og lærere ved Glamsbjerg Fri- og Efterskole. Foreningens formål er at opretholde kontakt mellem foreningens medlemmer indbyrdes, og mellem medlemmerne og skolen.

Foreningen lever op til sit formål på to måder. For det første ved det årlige elevmøde, hvor vi mødes til den årlige generalforsamling, og (navnlig) til den efterfølgende fest. De fleste af jer har nok stiftet bekendtskab med denne fest, enten her i efteråret, eller mens I gik på skolen, idet efterskolen og friskolens afgangsklasser også er inviteret med til festen.

Den anden måde hvorpå foreningen lever op til sit formål, er gennem det skrift du sidder med i hånden, hvor vi har en afdeling med hilsner og andet godt, og hvor skolen fortæller om sit daglige virke.

Hvis du således ønsker at fastholde forbindelsen med skolen gennem ovennævnte elevmøde og årsskrift, gøres det ganske enkelt, ved at indbetale kontingentet på vedlagte GIRO-kort. Du vil så automatisk modtage invitation til elevmødet og næste årsskrift.

Skulle du et år ikke få betalt dit kontingent, vil du formodentligt modtage en rykker i forbindelse med indkaldelsen til næste elevmøde, men ellers kan du altid rekvirere et årsskrift fra skolen med GIRO-kort til elevforeningen. Du vil desuden kunne finde foreningens gironummer andet steds i skriftet.

Sækkepiber: tv. skotsk Lowland pipe (blæsebælgen pumpes med højre albue), i midten en højlænder med piob mor, og th. en irsk Union pipe. (En middelalderlig sækkepibe ses side 124, en cornemuse side 40).

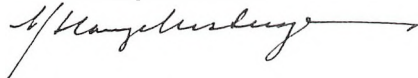
Regnskab

Indtægter:	
Overført 1987/88	1.233,88
Indbetalt kontingent + årsskrift	7.265,00
Indbetalt elevfest 1988	4.520,00
Rente giro	44,13
	<u>13.063,01</u>
Udgifter:	
Blanketter giro	588,04
Udbetalt til skolen	<u>11.000,00</u>
	<u>11.588,04</u>
Indtægter	13.063,01
Udgifter	<u>11.588,04</u>
	<u>At overføre til 1989/90: 1.474,97</u>

Ovenstående findes at være i orden

Glamsbjerg, den 6. oktober 1989

N.J. Hauge Mortensen

Postgirokonto nr. 3 04 56 76
Deltidsmodtager

Glamsbjerg Fri- og Efterskoles
Elevforening
5620 Glamsbjerg

Skolens bestyrelse

Formand

Finn Schytz Juul

Holtevej 45

5620 Glamsbjerg

Sekretær Erling S. Østergaard

Glenshøjparken 77

5620 Glamsbjerg

Næstformand

Kirsten Jacobsen

Skovstrupvej 95

5690 Tommerup

Lisa Skjellerup Hansen

Assensvej 37o

5690 Tommerup

Anne Bennedsen

Holger Bisgaardsvej 5

5620 Glamsbjerg

Karen Margrethe Olesen

Nørregade 7o

5620 Glamsbjerg

Henrik Hansen

Glenshøjparken 72

5620 Glamsbjerg

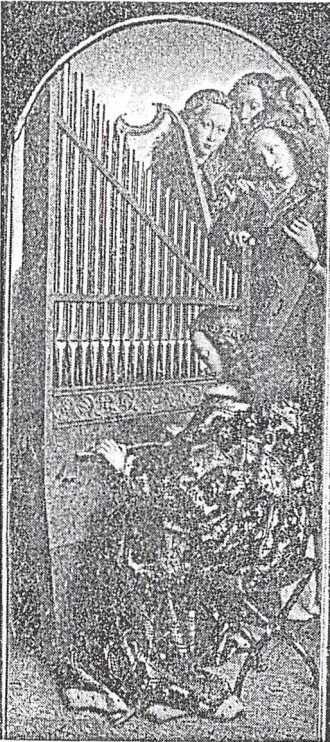
18. Viola da Gamba, efter et kobberstik: Simpsons »The Division-Violists«, London 1659.

16. Engel med fedel (Domkirken i Köln).

Skolens medarbejdere

	Ansæt
Søren Henriksen, forstander	1975
Henning Andersen, lærer	1987
Gunhild Berg Olsen, lærer	1962
Annlise Bille, børnehavepædagog	1962
Lis Brandt, lærer	1959
Else Christoffersen, lærer	1964
Birgit Clasen, lærer	1986
Mikael Date, lærer	1986
Gert Dremark, lærer	1985
Ditte Henriksen, lærer	1976
Else Holck, lærer	1972
Doth Ernst Jacobsen, lærer	1986
Esben Jensen, lærer	1981
Viggo Winther Jensen, lærer	1966
Mogens Johansen, lærer	1979
Lone Kemp, lærer	1979
Erik Kirk, lærer	1985
Ole Klausen, lærer	1983
Lis Kristiansen, lærer	1966
Else Lange, lærer	1972
Ture Larsen, lærer	1976
Erna Mortensen, lærer	1970
Niels Jørgen Mortensen, lærer	1961
Else Bøgild Pedersen, lærer	1974
Charlotte Ruus, lærer	1988
Dynes Skovkjær Sand, lærer	1988
Torsten Schmidt, lærer	1988
Anton Siersbæk, lærer	1982
Jette Sivholm, lærer	1967
Poul Riis Svendsen, lærer	1973
Torben Søder, lærer	1984
Magda og John Andersen, pedelpar	1972
Conny Andersen, rengøringsassistent	1985
Jenny Bech, skolesekretær	1962
Gitte Klausen, skolesekretær	1984
Anneke Kongstad, økonom	1977
Marie Hansen, køkkenassistent	1966
Ann-Grethe Jørgensen, rengøringsassistent	1979
Lene Pedersen, køkkenassistent	1988

INDHOLD

Side

2	Siden sidst
3	Else Christoffersens 25-års jubilæum
5	Al'så - af Else Christoffersen
10	Hading og kærligheden
14	Produktionsuge i 9. klasse
16	Lejrskole i Norge
19	Billeder fra årets gang
20	En julehilsen til gamle elever
20	Elevmøde og fest 1990
21	Udgåede elever
28	Breve fra 10-års jubilarer
28	Hilsen fra gamle elever
48	Elevforening
54	Skolens bestyrelse
55	Skolens medarbejdere

Lay-out	Henning Andersen
Renskrift	Gitte Klausen
Korrektur	Niels Jørgen Hauge Mortensen

